ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
—БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
„Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 173. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го ВЕРЕСНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 16, 1976 No. 173. VOL. LXXXIII

XII КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ БУВ ГОЛОВНИМ ПРЕДМЕТОМ НАРАД ЕКЗЕКУТИВИ УККА

Ню Йорк (УККА). — Минулої п'ятниці і суботи 10 і 11-го вересня ц.р., відбулися засідання Президії і Екзекутиви УККА у власних приміщеннях Дому УККА-СУА.

В п'ятницю відбулося засідання тільки Президії УККА, а в суботу — пленарне засідання Екзекутиви УККА. Головною темою обох нарад був XII Конгрес Українців в Америці, що відбудеться в днях 8-9-10 жовтня 1976 року, в готелі „Американа" при 7-ій евеню і 52-ій вулиці.

Екзекутива застановлялалася над поодинокими точками проєкту програми, яку реферував екзекутивний директор мгр Іван Базарко. В програмі передбачено:

В п'ятницю, 8-го жовтня ц.р., о годині 11-ій Конгрес відкриє президент Л. Добрянський. Після внесення прапорів і відспівання національних гимнів, Конгрес почнеться молитвою. Опісля відбудеться вибір ділової і почесної Президій Конгресу, до якої увійдуть духовники і представники крайових надбудов та СКВУ. По виборі буде проголошений особовий склад Номінаційної та Статутової комісії. В дальшому відбудеться вибір Ділових Комісій Конгресу: Розгляду сучасного положення в Україні, Шкільництва і виховання, Внутрішніх справ, Зовнішніх справ, Науки і культури, Фінансової, Резолюційної, Верифікаційної, Організаційної — Відділів УККА, Молоді, Координації дій жіночих організацій та Бенкетової.

Рада Директорів на своїх нарадах в дні 1-го травня цього року вже намітила голів Комісій, які підготовляють сесії або панелі в своїх ділянках. Склад Комісій не повинен бути численний, вибраний з-поміж присутніх делеґатів на Конґресі. Всі приявні матимуть можливість брати активну участь в нарадах Камісій, що відбудуться на другий день Конґресу, в суботу, 9-го жовтня цього року. Голови Комісій повинні підготовити доповіді і намітити референтів для їх опрацювання.

Першого дня Конґрес повинен прийняти правильник, згідно з яким вестимуться наради.

Після полагодження всіх формальностей, прийдуть звіти членів Екзекутиви, Політичної Ради, Контрольної Комісії і Громадського Суду. По звітах будуть запити із залі та дискусія над звітами. Всі звіти будуть виготовлені на письмі і увійдуть до друкованої книжки „Звідомлення з праці Екзекутиви УККА за час від 11-ої Конвенції до кінця вересня 1976 р." Таку Конвенційну книжку одержать всі делеґати при реєстрації. Делеґати також отримають бенкетові та полуденкові білети і карти до голосування та інші матеріяли, зв'язані з Конґресом. Полуденок того ж дня відбудеться між годинами 1:30 до 2:30. В часі його запрошені гості виголосять привіти.

Другий день нарад — 9-го жовтня — буде присвячений нарадам Комісій, завданням яких буде обміркувати проблеми і завдання, які стоять перед українською спільнотою в ЗСА, щоби зберегти українську етнічну групу в Америці сильною і щоби вона була базою правдивої інформації англомовного світу про поневолену Україну.

Коли в першому дні Конґресу дискусія повиння йти до тем, порушених у звітах, то в другому дні Конґресу делеґати на конвенційних панелях зможуть дискутувати багатогранну проблематику дії завтрішнього дня. Вислід дискусій повинен бути охоплений в резолюціях, що їх приготовлять дотичні референти Комісій.

В годині 7-ій вечора почнеться Конґресовий бенкет. На ньому буде промова представника уряду ЗСА та привіти спеціяльно запрошених гостей. Тоді ж відбудеться церемонія передач „Шевченківських Грамот Волі" заслуженим церковним достойникам і громадянам.

Третій день нарад — неділя, 10-го жовтня — почнеться Службою Божою в обох обрядах, що будуть відслужені на місці в готелі о годині 9-ій рано. По службах Божих почнуться пленарні ділові наради Конґресу. Члени Екзекутиви, Контрольної Комісії та Громадського Суду будуть відповідати делеґатам на всі проблеми, які були порушені на пленарних нарадах в суботу, 9-го жовтня.

По уділенні абсолюторії уступаючим керівним органам, будуть виголошені дві доповіді на тему „Америка і Україна", а доповідачами (Закінчення на стор. 6-ій)

У підготові до XII Конґресу Українців в Америці, голова Комітету Підготови Конґресу проф. д-р Петро Стерчо та екзекутивний директор УККА мгр Іван Базарко відвідали минулого тижня Головну Канцелярію Українського Народного Союзу та „Свободу" в Джерзі Сиґі та в розмові з головними екзекутивними урядовцями УНС і редакторами „Свободи" інформували про стан підготови Конґресу й обмінялися думками щодо його програми та переведення. На фото (зліва) головний секретар УНС Володимир Сохан, проф. д-р Петро Стерчо, головний касир УНС мгр Уляна Дячук, екзекутивний директор УККА мгр Іван Базарко та головний предсідник УНС Й. Лисогір.

Понад 1,200 осіб взяло участь у Стейтовому Дні УНС в Ню Джерзі

Бавнд Брук (Ю. Б.). — У неділю, 12-го вересня, тут в Українському селі заходом чотирьох округ УНСоюзу в Ню Джерзі, відбувся Стейтовий День УНСоюзу, в якому взяло участь понад 1,200 осіб з Ню Джерзі та сусідніх стейтів.

Програму Дня відкрив о год. 3-ій по полудні заступник голови Ділового Комітету Ю. Баранюк, та представив голову Союзового Дня Івана Хомка, який в імені Ділового Комітету привітав приявних, пригадав, що це вже є шостий з ряду Союзовий День в Ню Джерзі та передав дальше ведення програми інж. Богданові Макові, який представив Діловий Комітет Союзового Дня: голову Івана Хомка, що є рівнож головою Пассейської Округи, заступників голови Юліяна Баранюка, голову Нюаркської Округи, Степана Остpовського, голову Окружного Комітету Джерзі Сиґі, та Корнила Галушку, голову Перт - Амбойської Округи, касира Стефанію Стеців з Нюарку та секретаря Григорія Клименка з Пассейку. Слідувало представлення приявних головних екзекутивних урядовців УНСоюзу: головного предсідника Йосипа Лисогора, гол. касира Уляни Дячук, гол. секретаря Володимира Сохана та гол. організатора Степана Гавриша. Опісля інж. Богдан Мак попросив до слова п. Йосипа Лисогора, який в імені УНСоюзу привітав приявних, подякував їм за участь, вказав на користі влаштування Союзових Днів і висловив признання Комітетові за гарне приготування Дня. Дальше іж. Мак представив деяких гостей, а то: о. Шумовського, пароха укр. прав. церкви в Ірвінґтоні, Павла Бутрея, голову Окружного Комітету УНС з Шамокіну, Івана Пригоду, секретаря 200 Відділу УНС з Озон Парку, д-ра Шпитка — секр. 489 Від. з Ню Йорку, пастора Давидюка з укр. євнг. церкви в Юнійон та д-ра Л. Луценка, секретаря Окр. Ком. УНСоюзу з Нюарку.

В мистецькій частині програми виступали духова оркестра української євангельської церкви з Юнійон та танцювальні ансамблі СУМА з Пассейку і Картерету.

Заходом Комітету були приготовлені виграші, між якими були: образ, виконаний олійними фарбами Стефанією Стеців з Нюарку, як також чудово вишита подушка роботи А. Гнатиків у Нюарку і радіоапарат. Ви- (Закінчення на стор. 6-ій)

СССР ОБВИНУВАЧУЄ ЯПОНІЮ ЗА „ПЕРЕХОПЛЕННЯ" ЛІТАКА І ПІЛОТА

Москва. — Уряд СССР виступив у вівторок, 14-го вересня ц. р., з офіційним обвинуваченням Японії, що вона співпрацювала із З'єднаними Стейтами Америки у „перехопленні" літака МІҐ-25 і пілота Віктора І. Беленко. У першому офіційному становищі, опублікованому агенцією ТАСС, говориться, що пілот військового літака ляйтенант Віктор І. Беленко, відбуваючи звичайний лет, згубив напрям в дні 6-го вересня ц. р. і мусів, з огляду на брак пального, зробити конечну висадку на одному з північних островів Японії, Гоккайдо. Замість дати йому можливість сконтактуватися зі совєтською амбасадою, — заявляє ТАСС, — японські речники „примістили ляйтенанта Беленка в строго законспірованому місці". Це, мовляв, виявилося в часі зустрічі Беленка з совєтськими чинниками чотири дні пізніше, що була тільки „комедією", бо пілот виступав вже тоді „під впливом наркотиків". ТАСС також обвинувачує американську розвідку за допомогу в одержанні для летуна політичного азилю в ЗСА, натякаючи, що жест Білого Дому у тій справі треба пояснювати передвиборчою кампанією. Західня преса при тому подає, що видвигнення Москвою тієї справи на сторінках преси, після тижневого тривання і переговорів вказує, що Кремль дуже стурбований цим випадком. ТАСС у довгому комунікаті ні словом не згадує про особливість літака, який, як відомо, викликав на Заході велике зацікавлення, головно серед військових кругів. Відмовляючись від видачі літака і пілота, — говориться в кінцевих рядках повідомлення ТАСС, — Японія дуже погіршила совєтсько-японські відносини тепер і в будучому. МІҐ-25 й далі перебуває в Японії, де його перевіряють численні спеціялісти. Випадок з літаком особливо невигідний був для Москви під теперішню пору, коли між урядами СССР і Японії велися переговори про уділення Японією великих фінансових кредитів і японської технології для розбудови індустрії на Сибірі.

Пентаґон домагатиметься підвишки оборонного бюджету

Вашінґтон. — Пентаґон незабаром звернеться до Білого Дому з проханням затвердити військовий бюджет на приблизно 130 більйонів долярів на фінансовий 1978 рік, 9 більйонів більше, як це було передбачено кілька місяців тому військовими спеціялістами, і 18 більйонів більше від ухваленого Конґресом бюджету в теперішньому податковому році. Речники Конґресу і Адміністрації переконані, що президент Форд не зробить великих обмежень у цьому бюджеті, тим більше, що в народі є прихильне наставлення у відношенні до військових витрат, можливо навіть тому, що совєтські збройні сили, які зростають кожного року на 5-7 відсотків, становлять поважну загрозу для оборонної системи вільного світу. Пентаґон не твердить, що Совєтський Союз зробив якенебудь непередбачене потягнення в останньому часі, але Москва продовжує збільшувати і модернізувати свої збройні сили. „Росіяни не приходитимуть — вони вже тут є", — заявив речник Пентаґону, вияснюючи вимогу збільшення оборонного бюджету. Пентаґон випрацьовує тепер остаточну версію бюджету, помимо деякої опозиції з боку Конґресу і президентського кандидата Джимі Картера, який пропонує зниження оборонного бюджету на 5-7 більйонів долярів.

Мелколм Тун назначений амбасадором до Москви

Вашінґтон. — Асошіейтед Пресс інформує, що президент Форд вирішив найменувати Малколма Туна, дотеперішнього амбасадора ЗСА в Ізраїлі, амбасадором до Москви. Тун, відомий дипломат і знавець підсовєтських справ, займе місце дотеперішнього амбасадора Волтера Стоссела, який недавно був назначений амбасадором до Західньої Німеччини. 60-річний Малколм Тун вже раніше бував у Москві, заки перейняв амбасадорське місце в Ізраїлі. Він був також амбасадором ЗСА в Чехо-Словаччині і Юґославії.

В. СТУС І В. ЧОРНОВІЛ ЗАСУДЖУЮТЬ ЗАЛАМАННЯ І. ДЗЮБИ

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід продісталися два самвидавні документи, що кидають чимало світла на моральну поставу та мислення ув'язнених діячів української культури, що впали жертвою масових репресій Москви проти українських патріотів в 1972 році. Перший документ — це лист до Івана Дзюби від поета Василя Стуса, що тепер перебуває в Пермському таборі (засуджений на п'ять років ув'язнення та три роки заслання). Лист написаний з приводу теперішніх писань І. Дзюби, зокрема його виступів на сторінках каґебівської газети „Вісті з України". З гіркотою і болем та гострою критикою Стус говорить тепер про того, кого він в минулому шанував як найвидатнішу постать руху опору в Україні.

Другий документ є авторства Вячеслава Чорновола і написаний на цю саму тему, але адресований невідомому відборцеві. Чорновіл ув'язнений в Мордовському таборі, де він відбуває строк семирічного ув'язнення, після чого його жде п'ять років заслання. Ставлення Чорновола до Дзюби наших днів ще більше критичне: він прямо вважає недоцільним переконувати Дзюбу завернути зі шляху капітулянства. В листах Стуса і Чорновола відчувається невгнутість їхніх характерів (а відомо, що так власне ведуть себе на ділі всі українські політичні в'язні) та серйозне побоювання за долю власної нації.

ЛИСТ В. СТУСА ДО ІВАНА ДЗЮБИ

Уже давно я чую потребу з Тобою порозумітися. Бо той, кого я знав, — помер, а той, про чиє народження ти голосно заявив два роки тому, мені незбагнений. Першого я шанував, ставився до нього з безоглядною повагою, другого — зневажаю. Твоє ім'я стає символом зацькованости і жалюгідности, й через це кожного із твоїх учорашніх шанувальників не може не огортати болюча дума: хто ж ти єси, Іване!?

В останній статті, роблячи вибір, за Твоїми словами, на все життя, ти з великим притиском наполягаєш на органічности свого переродження — і проти цього не так легко перечити. Справді, в передепогромні часи, не витримавши посиленого пресу, ти вже не раз і не два обмірковував шляхи втечі від самого себе. Бо не зміг залишитися прапором, коли того прапора не стало кому нести. Дражливі рядки Валентина Мороза були дуже влучною, хоч і надто гіркою правдою. І тепер після твого гріхопадіння ти пішов далі: вже не хочеш признатися до того, що просто заламався, ба ще клопочешся своїм добрим ім'ям, хоч знаєш, де твій уже довічний клопіт.

Ти сподіваєшся повернутися в літературу, хай це повернення і буде без права

ЛИСТ В. ЧОРНОВОЛА ДО Н. Н.

Шановний Н. Н., шануючи Ваш досвід, звик завжди прислухатися до Вашої думки. Але цього разу погодитися з Вами не можу. Ви вважаєте, що всім колишнім однодумцям І. Дзюби, нині за дротами і ґратами сущим, слід публічно звернутися до нього з приводу недавнього виступу в газеті „Вісті з України", Я ж не чую потреби, принаймні для себе, у такому зверненні до Дзюби. Поясню чому.

У багатослівному спантеличеному виступі Дзюби годі знайти щонебудь, варте серйозної розмови. Це тільки варіяції все того ж зойку. „Пустіть! Боженько мій, та ж я більше ніколи не буду!" — який більше року лунав з каґебістського каземату на Володимирській вулиці в Києві. Відлуння цього розпачливого зойку вже тоді долітало до інших казематів — до мого львівського теж. Ще восени 1972 року каґебісти зі втіхою зачитували мені Дзюбине розлоге пояснення, де він, не виважуючи слова так, як в теперішніх газетних виступах, шельмував шестидесятництво (літературні вечори, клюб творчої молоді, демонстрації біля пам'ятника Шевченкові у Києві і т. п.), залюбки послуговуючися такими словами, як „авантюризм" чи „по-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Наради в Чікаґо цієї суботи започаткують осінню членську кампанію УНС

Джерзі Сиґі. — Як багатьох попередніх років, так і цього року новий сезон громадської активности включатиме осінню членську кампанію Українського Народного Союзу, яку заплянував Організаційний Відділ та яку апробував Головний Екзекутивний Комітет. Метою цієї кампанії, яку започаткують організаційні наради в Чікаґо цієї суботи та яка триватиме до кінця року, є придбання до УНСоюзу 3,000 нових членів на загальну суму шість мільйонів долярів життєвого забезпечення. В рямках цієї кампанії відбудуться організаційні наради та секретарські курси в багатьох місцевостях, в яких мають свій осідок Окружні Комітети Відділів УНС. Перші такі організаційні наради в рямках цьогорічної осінньої членської кампанії відбудуться, як згадано, цієї суботи, 18-го вересня, в год. 7 вечора в Чікаґо в залі дому СУМА при 2475 Вест Чікаґо евеню. В нарадах візьмуть участь головний касир мґр Уляна Дячук та головний радний інж. Анатолій Дорошенко, урядовці Окружного Комітету і місцевих Відділів УНС та зацікавлені члени і громадяни.

„СВОБОДІ" СПОВНИЛОСЬ 83 РОКИ

В середу, 15-го вересня, щоденникові „Свобода", органові Українського Народного Союзу, сповнилося 83 роки. Перше число „Свободи", що його зредаґував та сам набрав ручно, спровадженими ним зі Ставропіґії зі Львова черенками, о. Григорій Грушка, появилося в Джерзі Сиґі, Н.Дж., з датою 15-го вересня 1893 на чотири сторінки та було надруковане в місцевій американській друкарні на Монтґомері вулиці, недалечко цього місця, на якому стоїть тепер 15-поверхова Українська Будівля заснованого з ініціятиви „Свободи" Українського Народного Союзу, та в якій приміщується Головна Канцелярія УНС і „Свобода" сьогодні.

ЦІЄЇ НЕДІЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА ЛЕСІ УКРАЇНКИ НА СОЮЗІВЦІ ПІД ЧАС „ДНЯ УНС". В СУБОТУ БУДЕ ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ"

Союзівка. — Від років багатолюдний і популярний „День УНСоюзу" на тій оселі в Кетскильських горах, з різноманітною програмою, яка включає вибір „Міс Союзівки", матиме цієї неділі, 19-го вересня, особливо урочистий характер, пов'язаний з відкриттям пам'ятника Лесі Українки, роботи скульптора Михайла Черешньовського. На цю імпрезу, як і інші під час вікенду 18 - 19-го вересня, ряд осередків Союзового життя на східньому побережжі ЗСА вже раніше заплянували поїздки спеціяльно винайманими автобусами.

Церемонію відкриття пам'ятника в неділю в 12 годині попередить Богослуження в поблизькій церкві св. Тройці. Програма відкриття пам'ятника перед віллою „Ворохта", в безпосередньому сусідстві погруддя Тараса Шевченка роботи мистця Олександра Архипенка, включає: відспівання американського, канадського і українського національних гимнів; молитву; привітання Марії Душник, заступниці головного предсідника УНСоюзу і голови Жіночої Комісії УНС, яка займалася здвигненням цього пам'ятника, офіційне відкриття, що його довершить сестра Л. Українки, проф. Ізидора Косач-Борисова, в асисті головного предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора, п-і М. Душник і членів Жіночої Комісії УНСоюзу та представниць Світового комітету для відзначення 100-річчя народин Л. Українки; благословення пам'ятника; промова в українській мові проф. д-р Лариси Онишкевич з Ратґерського університету; рецитації в українській та англійській мовах п-і Іванки Кононів і Наталки Чуми; виступи хору „Молода Думка" з Ню Йорку під керівництвом Семена Комірного і вокального ансамблю учениць школи українознавства ім. Т. Шевченка з Ляшіну, Квебек, під орудою п-і Теклі Мороз, головної радної УНСою- (Закінчення на стор. 6-ій)

Пам'ятник Лесі Українки на Союзівці.

САХАРОВ ВІДВІДАВ ТВЕРДОХЛЄБОВА НА СИБІРСЬКОМУ ЗАСЛАННІ

Москва. — Кореспондент щоденника „Ню Йорк Таймс", Крістофер С. Врен, інформує, що академік Андрей Сахаров і його дружина Єлена Боннер відбули недавно довгу і тяжку 5.000 милеву подорож на Сибір, щоб відвідати свого приятеля, також фізика 36-річного Андрея Н. Твердохлєбова, який був засуджений на п'ять років каторжних робіт і висланий до Якутії, де він працює при обробці дерева. Помимо перестороги, віку і поганого здоров'я обидвох Сахарових, бо, як відомо, А Сахаров мав легку атаку серця, а його дружина перейшла тяжку операцію очей в Італії, вони таки подорож відбули, приїхавши літаком до місцевости Мирна у західній частині Якутії, знаної з видобутку діямантів. Звідтіля вони мали продовжувати свою подорож на малому літаку до місцевости Нурба, але їм заявили, що немає вже білетів. Тоді Сахаров показав місцевим керівникам летовища документ, що він герой соціялістичної праці і їм пообіцяно місце на літаку. Після 27-годинного чекання, Сахаровим вдалось переїхати до Нурби, але тоді залишилося ще останніх 12 миль до місцевости Неурбайчан, у якій перебуває Твердохлєбов. Не маючи можливости одержати транспорту, Сахарови пустились в дорогу пішки. Капітан місцевої міліції, який знав з обличчя Сахарова, підібрав їх по дорозі, обіцяючи підвезти, але замість продовжувати дорогу в бажаному напрямі, він завернув машину і привіз їх на попереднє місце. Не піддаючись шиканам, Сахарови поновно вирушили в дорогу, помимо того, що вже була ніч і о год. 3-ій над ранком добились до місцевости, у якій знаходиться Твердохлєбов. Годину перед ними приїхали також до цього поселення інші дві особи, які представилися Сахаровим як „геологи", але дружина Сахарова розпізнала їх як аґентів КГБ. Виходить, що КГБ слідкувало за Сахаровими цілу дорогу.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Церква і релігія в СССР

Не зважаючи на всі свої декляраці й міжнародні зобов'язання, в СССР продовжується і посилюється переслідування релігії, нищення церков, засуди на довготермінові реченці церковних провідників і священослужителів та віруючих, з окремим прицілом на молоде покоління, яке не відрікається віри батьків, не зважаючи на всі зусилля прерізних совєтських атеїстичних товариств та інституцій, які, головно в останніх роках, ведуть шалену кампанію серед молоді з намаганням відтягнути її від релігії і Церкви. В цьому диявольському ділі допомагають їм КҐБісти в ризах, які зайняли в урядовій російській Церкві керівні становища та намагаються перетворити ченців і духовенство Православної Церкви у знаряддя КҐБ, а тих, які не підкоряються — переслідують, або фізично знищують.

Про глибоке проникання службовців КҐБ в ряди православного духовенства в СССР говорять численні свідки, яким пощастило продістатись на Захід, між ними знавець релігійних справ в СССР К. Бачинський, про якого вже була мова на сторінках нашої преси. В інтерв'ю, яке Бачинський дав кореспондентові ,,Радіо Свобода'', він навів двох ченців Почаївської Лаври, Сергія Соломка та Апеллія Станкевича, які в розпачі написали патріярхові Афінагорові в Константинополі, що їх не хотіли приписати в Почаївську Лавру тільки тому, що органи КҐБ пропонували їм ,,йти слідами Юди Іскаріота'', тобто стати на шлях зради, виконувати функцію агентів серед ченців, а вони відмовилися. Згадані ченці не становлять виїмку, бо ж відомо, що КҐБ і совєтський режим в цілому докладають всіх зусиль, щоб єпископи і духовенство вірно служили режимові, а КҐБ щоб мало вплив на рішення церковного проводу в усіх справах.

Можна б наводити ще багато інших прикладів, про які згадує Бачинський а інші знавці церковних відносин в СССР, і які старанно промовчуються в СССР та, частинно, закордоном, щоб, мовляв, не дразнити ,,совєтського ведмедя''. Можна б писати також про місію ,,червоних архиєреїв'' на Заході, що її сповняє усլавлений Нікодим із своїм штабом, про звільнення священиків і закриття церков в місті Кірові ,,єпископом'' Іоаном, про злодіяння львівського єпископа Григорія і закарпатського Варлаама та про численні інші беззаконня, що їх у відношенні до Церкви і вірних допускається КҐБ. Згідно з інформацією Пресової Служби ,,Смолоскип'', більше як 30 манастирів і церков закрила в Україні совєтська влада в останньому часі. Тому проголошена Президією СКВУ теперішня акція в обороні Церкви і релігії дуже на часі.

Демократія в дії

В американській демократії все можливе, навіть таке безглуздя, як теперішні намагання і практичні заходи, щоби всі американські вояки всіх збройних сил належали до професійної спілки в рамках Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріяльних Організацій. Бувши членами такої спілки-юнії, вони мали б слухати не тільки свого командування, але й лідерів своєї спілки, включно до страйків і подібне.

Справу видвигнула профспілка Американська Федерація Урядових Працівників, що є частиною АФП-КІО. Свою вимогу Федерація мотивує тим, що ЗСА не мають тепер обов'язкової військової служби та що всі американські вояки, зголосившись добровільно до такої служби, є властиво цивільними урядовими працівниками в уніформах і тим самим мають таке саме право належати до юнії, яка дбала б та заступалася б за їхні інтереси, як його мають і з якого користаються усі інші цивільні працівники.

Очевидно, що в мирному часі юнійне заступництво інтересів ,,цивільних працівників у військових уніформах'' могло б ще до деякої міри мати свій глузд. Але що сталося б на випадок війни? І як мала б виглядати така ,,юнійність'' вояків під час миру? Відомо ж бо, що в кожному війську, як світ світом, дисципліна і беззастережний послух командуванню є першою передумовою вишколу і боєздатности. А втім, в цьому відношенні є ряд постанов найбільш авторитетного інтерпретатора Конституції — Верховного Суду ЗСА.. Два десятиліття тому цей Суд виразно окреслив трудові умови і повинності в війську: ,,Його законом є послух. Не може бути жадного сумніву щодо права старшини наказувати і щодо обов'язку вояка слухати''. Також в березні цього року Верховний Суд постановив: ,,Військова організація не є базована на демократичних засадах і військова активність не може керуватися демократичною процедурою... військових рішень не можна виносити голосуванням заціклавлених учасників''.

Із дотеперішніх дебат та голосів на ці теми можна вносити, що більшість не тільки законодавців у Вашінгтоні, але й серед населення вважають ці спроби охоплення вояків юнійним рухом властне за безглуздя. Де-як-де, але у війську не може бути двох наказодавців. Америка не має примусової військової служби, але хто до війська зголошується добровільно, повинен також добровільно погодитися з фактом, що він слухатиме тільки військового командування, бо без того військо не було б військом.

Але, не зважаючи на безглуздя намагань охопити вояків профспілковим рухом, навіть це безглуздя може послужити одним із безлічі прикладів неперевершеної системи американської демократії в дії. Юнія має і повинна мати повне право домагатись навіть такого безглуздя, бо кінцеве рішення в усіх справах належить народові.

Українська Кооперативна Рада Канади відбула наради

Вінніпеґ (КУК). — Дня 7 вересня 1976 Українська Кооперативна Рада Канади під проводом свого голови В. Ситника з Торонта відбула тут важливі наради для пожвавлення організаційної праці в терені. Від травня 1976 Українську Кооперативну Раду прийнято до складу Централі КУК, і як 27-ма складова організація КУК, наша Кооперативна Рада стала новим важливим звеном у структурі громадського життя українців Канади.

Українська Кооперативна Рада Канади об'єднує 35 Кредитових Кооператив, які репрезентують понад 60 мільйонів долярів капіталу і близько 50,000 членів. В нарадах, відбутих у Вінніпеґу, взяли участь: В. Ситник (голова), інж. А. Качор (заст. голови) та мґр П. Салиґа і В. Антонів. З нагоди свого побуту у Вінніпеґу, дир. В. Ситник відвідав Централю КУК для обговорення участи представників українського кооперативного руху в громадському житті українців Канади.

Любов Коленська

РОКОВИНИ ІВАНА ФРАНКА В СССР

Совєтська преса, а зокрема журнали ,,Україна'' і ,,Радянська жінка'' та газета ,,Літературна Україна'', на свій лад прославляють Івана Франка у 120-річчя з дня його народження.

Київський журнал ,,Україна'' в статті Леоніда Хінкулова ,,Місто його мрій'', ще в доволі поміркований спосіб описує перебування Івана Франка в лютому 1885 році в Києві. Письменник в той час перебував в домі викладача Колеґії імени Павла Галана, історика і етнографа Єлісея Трегубова і його дружини Антоніни. В Києві він зустрічався з Миколою Лисенком, Михайлом Старицьким, Оленою Пчілкою, Павлом Житецьким і його сином Гнатом, пізніше відомим ,,радянським'' істориком, Володимиром Самійленком та іншими діячами української культури. І. Франко, разом з Гнатом Житецьким, зацікавлено звиджував ,,останки Золотої брами, Аскольдову могилу, Афанасівський яр, Собор Святої Софії, Десятинну та Михайлівську церкви і пам'ятник Володимиру''. Франко залюбки оглядав різні книжкові крамниці і заходив він до книгарні ,,Киевская старина'', яка мала велике значення в час Емського указу: там гуртувалися українські письменники, щоб друкувати свої твори. В антикварнях і магазинах він знаходив багато старовинних видань. Івана Франка ще із замолоду цікавили і захоплювали бібліотеки, книгарні і музеї.

Під час свого перебування в Києві І. Франко взяв участь у спільному складанні літературної збірки творів українських письменників та фольклору, над якою працювали студенти університету і яку, за допомогою Франка, опісля видано у Львові (1887 р.) п. н. ,,Веселка'' і під псевдонімом Андрій Молодченко.

У той час до помешкання Трегубових сходилася молодь і відбувалися вечірки. Там він зустрівся із своєю пізнішою дружиною Ольгою Хоружинською і вони 4-го травня 1886 року звінчалися у домовій церкві Колеґії ім. Павла Галагана. На цьому весіллі виголошувано різні промови, текст яких знайшовся в руках начальника ,,охранки'', полковника В. Д. Новицького, на підставі якого І. Франкові після цього, коли він від'їхав зі своєю дружиною до Львова, заборонено в'їзд до Києва. Письменник, нічого про це не знаючи, намагався дістатися Києва, але його не допустили. В цьому ж самому часі І. Франкові відмовлено викладати у Львівському університеті, мотивуючи це тим, що в нього є зв'язки з українофілами і радикалами в Росії, при чому йому допомагають зв'язки його дружини, яка походить з Києва. Іван Франко, в намаганні за всяку ціну дістатися до Києва, приїхав сюди у 1909 році хворий і напівлеґально, на чужий паспорт, проживаючи тиждень знову в Трегубових. Тоді він відвідав перший український театр Миколи Садовського, який спеціяльно збудував талановитий архітект Василь Осьмак, фасаду театру прикрашували погруддя М. Гоголя і Т. Шевченка. В цьому театрі І. Франко побачив свою драму ,,Украдене щастя''. Тоді Франко відвідав Український Клюб, головою якого був Микола Лисенко, а старшинами були Любов Яновська, Олена Пчілка та інші. Навідався І. Франко також у квітні 1906 року до Українського Наукового Товариства і до редакції журналу ,,Літературного Українського Вісника'', автором статтей і душею якого був Франко. Журнал у 1907 році переведено до Києва. В цьому ж часі він відвідував і багато киян, які зберігають про нього пам'ять. Більше не доводилось письменникові перебувати в Києві, бо коли перед самою війною, а то в 1914 році, він хотів туди приїхати з дочкою, його затримано на кордоні.

В ,,Літературній Україні'' в статті ,,Підкова з каменяревої кузні'' Вадим Пепа, розповідаючи про життьовий шлях І. Франка, пише й про те, що ,,1890 року відомий майстер літератури, мислитель, учений енциклопедичних знань, рибалив не задля забавки, а з нагальної потреби мати щось на вечерю''. В. Пепа описує свої відвідини державного музею Івана Франка при шляху з Дрогобича на Борислав, на вулиці Миколи Франка, письменникового небожа по рідному братові Захареві. В музеї є кімната, де відтворено обстанову з дитинства І. Франка, а також книга відгуків гостей, що приїздили відвідати музей з найдальших закутків України. У вітринах і на стендах під склом є оригінали чи факсимільні копії перших видань Франкових творів і публікацій, музейні фотографії з п'єси ,,Украдене щастя'', афіші вистав. На закінчення автор пише, що він хотів би ,,узяти на пам'ять, на чесні помисли й благородні діяння щойно гартовану, ще теплу підкову, понести в грудях жар Франкового духу, найсвітліші Каменяреві думи про щастя всіх трударів ,,у народів вольнім колі''.

Роман Лубківський в журналі ,,Радянська жінка'' в статті ,,Дух, що тіло рве до бою'' пише, що ,,поезія Франкова пробуджена глибинними соціяльними струсами, піднята на поверхню ,,багна гнилого краї в Европи'' — печальної слави Австро-Угорської імперії — й покликана була дощенту руйнувати все мертве і творити все живе''. І якже не відзначувати І. Франка, коли ,,поклик Франкового молота перегукувався з кличем горьківського ,,Буревісника'', мотиви гніву й ненависти Каменяра відлунювали громами барикад першої російської революції, а смертного одра поета багряним крилом своїм уже торкалися заграви Великого Жовтня''. Франко це — автор сьогодення і вічности, бо ж він, ,,відібравши у понурих священників-єзуїтів гасло "Memento Mori" (,,Пам'ятай про смерть!''), надав йому істинно людського змісту: "Vivere memento" (,,Пам'ятай, що живеш!'').

Роман Лубківський для підтвердження, що навіть Фран-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Марія Римська

„ТРЕТІЙ СВІТ" – І МИ

I

Новий міжнародний фактор

У зв'язку з конференцією т. зв. „незв'язаних (non-aligned) держав, знаних теж як держави „третьогосвіту". у Кольомбо на Цейлоні в половині серпня ц. р. світова преса розписується про потенціял тієї сили поруч сили надпотуг світу — ЗСА і СССР. Чому придається тій групі держав назву „третьої" сили?

Більш-менш 25 літ тому була мова про дво-полярний уклад міжнародних сил. Сили, що рішали про долю світу, — це були ЗСА і СССР, а решта держав не рахувалась. Більш-менш 10 років тому виринув Китай, як фактор на міжнародному форумі, і світ став говорити про „триангулярний" уклад сил. З економічним розвитком Европи, а головно Німеччини та Японії, чулось голоси про п'ятикутну (пентагональну) ситуацію у світі. Особливо щасливою подією у міжнародному укладі сил був виплив Китаю на міжнародну арену, як чинника ворожого до СССР, що виключало можливість конфронтації між СССР і ЗСА, бо Москва ніколи не зважиться на агресію на Заході, доки її запілля на китайському кордоні є непевне. І так, донедавна вважалось, що лиш ЗСА, СССР і Китай мають вирішальну ролю у світі, а решта держав дальше не рахується.

Але ж ця „решта" не вдоволялась таким станом речей, що надпотуги рішають про її долю. Ця „решта" не могла теж бути певною, що у змаганні про геґемонію над світом між Сходом і Заходом, усе ж таки не може прийти до нуклеарної конфронтації, а що ця конфронтація мусіла б бути по суті ґльобальною, то і ті „треті" держави були б поневолі втягнені у війну, а як не те, то виставлені на загладу внаслідок нуклеарної полюції. І той „незв'язаний" ні з Сходом, ні зі Заходом світ сказав собі: досить того; ми не будемо сидіти бездіяльно і слідкувати за тим, що вичиняють у світі надпотуги; ми хочемо і мусимо мати вплив на те, що твориться у міжнародних стосунках.

Надпотуги досі не звертали уваги на ті „непов'язані" з ними держави, але обставини стали мінятись, і це примусило великі держави почати прислухатися до опінії тих „малих". Почалось від форуму ОН.

Якщо навіть дивитись на дискусії в ОН, як на свого роду дискусії „круглого стола", то з уваги на вплив міжнародної публічної опінії, великі потуги не можуть дозволити собі іґнорувати те, що говориться в Об'єднаних Націях, особливо, коли представники тих „малих" націй говорять до речі; коли ті речники „нерозвинутих" держав стали говорити про нерівності розподілу земських благ у світі, про використовування слабших сильними, голод і тим подібні вітальні для кожної людини проблеми. Чому саме питання економіки, винесені на міжнародний форум, примусили надпотуги зачати рахуватись із тими „нерозвинутими" країнами?

Нині не існує національної економіки. Нині є тільки світова економіка, і найсильніші у світі держави здають собі справу з того, що їм економічно не встоятись, не наладнавши відносин із „нерозвинутими" державами. Арабське ембарго на нафту доказало, що і малі держави можуть прямо задушити світову економіку. Міжнародні корпорації мусять мати добрі відносини з урядами, де роблять бизнес.

Міт супер-сили великодержав став розвіюватись. Віру у надсилу великодержав підірвав теж В'єтнам. Перемога голодранців Північного В'єтнаму (хоч би і при матеріяльній допомозі двох надпотуг) доказала, що малі держави мали перебільшене уявлення про непоборність великих держав. В'єтнам переконав теж і СССР і цілий світ, що і Москва не є така всесильна, як виглядало б, що вона лиш в щасливішому становищі, що не вмоталась нерозумно досі у ніякий конфлікт із малою державою, як то сталось із ЗСА у В'єтнамі.

Це розвіяння міту про супер-силу надпотуг заохотило малі держави ставити відважно чоло великим державам, особливо в економічній ділянці, з вимогою повернути дещо із тих вартостей, якими великодержави нажились від „нерозвинутих" держав в колоніяльні часи. Римська конференція в справі голоду, вимоги „нерозвинутих" держав на Спеціяльній Сесії Генеральної Асамблеї ОН, чи на терені Конференції ОН для Торгівлі і розвитку (UNCTAD), є доказом, що малі держави визбулись низькопоклонности у відношенні до великих потуг і починають говорити з ними, як рівний з рівним. Покищо претенсії спрямовані головно до ЗСА і західньо європейських держав і це іритує Уряд ЗСА; є менше атак проти СССР, бо Москва не була у минулому заанґажована у Африці, Азії і Південній Америці, а навіть колоніяльні зазіхання Москви ще не досить усвідомлені у „третьому світі".

Та вимоги країн того світу не обмежуються до фінансово-економічних домагань. Колись Німеччина і Японія пішли на війну, щоб виборoти собі статус партнерів у міжнародних стосунках. Нині народи „Третього світу" хочуть досягти того визнання, як рівноправні члени міжнародної спільноти без війни, висуваючи претенсії трактувати їх не як паріїв. Хоч вони мають внутрі різні соціяльні і політичні устрої, є більш або менш розвинуті, великі чи малі, (Індія і острів Сейшеллі, (одна з них — з 620,000,000 населення, другий — 59,000); Таї і Єгипет: у Таї вільний ринок, в Єгипті — соціялістична система; Бразилія і Куба — праве і комуністичне управління), вони виступають на зовні однозгідно і піддержують одні других вимоги. Вони не створили досі перманентної організації. Мають тільки координаційний орган, що кермує їх діяльністю, а головно має прероґативу допускати нових членів та скликати конференції. Перша конференція відбулась у Бандунґу ще 1955 р. З пізніших важливіших конференцій треба відмітити такі наради „на вершинах", тобто з участю голів держав. у Белграді — 1961 р., в Каїро — 1964 р. в Люсака (Замбія) — 1970 р., в Альжирі 1973 р., і врешті остання — в Кольомбо минулого місяця.

II

Конференція в Кольомбо

Як згадали ми раніш, ідеологічні різниці не є перешкодою в співпраці тих держав „третього світу". На останній конференції в Кольомбо Індіра Ганді, що репрезентує систему правої диктатури, обговорювала спільні проблеми з Кастром та Садатом. Крім голів 86 держав, брав участь у конференції теж Арафат, лідер палестинської визвольної організації, разом 17 представників визвольних рухів і гостей.

Яке число населення світу репрезентує тих 86 держав „третього" бльоку? Разом біля 1½ мільярда душ, тобто сливе половину нинішнього людства. Матеріяльні ресурси? Країни „третього" світу продукують біля 50% бокситу, 25% цукру, понад 30% нафти, 78% ґуми, 25% міді, щоб назвати тільки деякі сировці, без яких нинішня індустрія не обійдеться.

Які конкретні вимоги поставили ці народи останній конференції в Кольомбо? Було багато промов, але найбільш проречисто висловлені їх домагання у трьох де-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПИТАННЯ ОПІКИ НАД СТАРШИМИ

(Перед другою зустріччю сеньйорів УНСоюзу на Союзівці)

В другій половині цього місяця, між 19-им і 24-им вересня, на Союзівці, оселі Українського Народного Союзу в Кергонксоні, відбудеться друга зустріч сеньйорів — членів УНСоюзу, метою якої, подібно як першої зустрічі, яка відбулася минулого року в першому тижні листопада, є застанова над потребами старших членів цієї великої й заможної установи.

Проблема допомоги старшим членам УНС не малозначна й не нова. Адже саме Союзівка постала головною метою допомоги старшим членам й до того — за їхні власні гроші. Закуплено її за фонди, зібрані на набуття дому для старших членів, і хоч з того часу проминуло майже чверть століття, дому вони не мають. Декілька старших союзових членів, які жили чи житимуть в готелевих приміщеннях Союзівки, це далеко не ,,дім'' для старших віком членів, на який вони з повним правом чекають.

Та не тільки на дім. І не тільки чекають. Мабуть не було ні одної конвенції УНС, ані одного річного засідання Головного Уряду тієї установи, на яких не було б мови й не схвалювали б у виді ,,побожних бажань'' — рекомендацій та правнозобов'язуючих резолюцій, в справі конечної допомоги старшим, потребуючим доміжної руки, членам цієї братської організації. Це пригадувала перша минулорічна зустріч старших членів, схваливши низку резолюцій, і цим зайнявся також Головний Уряд на своїх рокових нарадах в травні цього року.

Після тієї зустрічі, на тлі її ухвал, розвинулася дискусія серед союзової й не-союзової української громади, на зборах, нарадах, а навіть на церковних соборах і в пресі. Пригадати б дуже основну й фахову статтю колишнього головного контролера УНС д-ра Михайла Данилюка з Міннеаполісу, яка була надрукована в ,,Свободі'' з 12-го і 13-го листопада 1975 року п. н. ,,Опіка над старшими: розмови, пляни і реальні потреби''. Ця стаття підмітила безсумнівну й сумну правду, що українська заморська громада залишилася далеко позаду інших національних груп щодо допомоги й постійної опіки старшими членами. В нас немає ні одної установи, чи групи осіб, які цікавилися б чи студіювали б питання геронтології, хоч існують окремі установи, державні й приватні, а то й окремі університетські інститути, присвячені цій ділянці знання, а її література дуже велика. Немає сумніву, що в першу чергу цим питанням повинні зайнятися наші братські Союзи, а передовсім найбільший й найзаможніший з них, Український Народний Союз. Адже йде про братську допомогу в першу чергу своїм членам й то тим, які її дуже потребують.

Особливою формою цієї допомоги є доми для старших, зокрема самітніх людей. Один дім, до речі дуже успішний проєкт Української Католицької Єпархії у Філядельфії, не заспокоїть потреб великої української громади в Америці. Такі доми повинні постати в усіх більших осередках нашої національної громади й цією піонерською працею знову ж в першу чергу повинні зайнятися наші братські Союзи. При цьому йдеться не стільки про фонди, які можна дістати з публічних, стейтових і федеральних кас, але про ініціятиву, труд і довір'я в тих, які готові дати гроші. Д-р Данилюк з повним авторитетом підмічує, що найбільше надаються для опіки над старшими неприбуткові корпорації, світські й церковні, зокрема такого роду, як Союзи. Він покликується на опінію, чи прогнозу ,,Ню Йорк Таймсу'', за якою центри опіки над старшими в найближчій декаді-півтора знайдуться в руках наведених установ. Чи не найвищий час нашим Союзам і церковним установам взятися до цього невідкладного діла! Адже дві третини їх членів це дорослі, а. яка третина — це старші люди, яким потрібно допомоги й не тільки матеріяльної, прислівного ,,даху над головою'', але й громадської: культурної, товариської тощо.

Кінчаючи свою переконуючу статтю, д-р Данилюк пропонує утворення комітету з представників делегованих зацікавленими церквами й допомоговими установами для вивчення проблематики геронтології й виготовлення проєкту загальної громадської акції для реалізації справи опіки над старшими. Хоч від його пропозиції пройшов майже рік часу, досі не чути про такий комітет й про таку громадську акцію. І хоч відбуваються зустрічі старших членів УНС та схвалення ними резолюцій, немає повідомлень про будь-які заходи для реалізації найважливішої з них, — придбання першого союзового дому для старших членів, як зразка для десятків таких домів по всіх більших скупченнях української громади в Америці.

Можна сподіватися, що старші члени Українського Народного Союзу масово прибудуть на свій другий з'їзд, що на ньому покладуть тверді основи для реалізації справи опіки над старшими членами своєї установи, а за її прикладом також над членами цілої нашої національної громади в цім краю.

Ярослав Падох

І. Вовгук

ЗАГОТІВЕЛЬНА НАПРУГА В ЖНИВА

(2)

Л. Брежнєв в листі до першого секретаря партії і крайвиконкому похвалив „славних кубанців" за патріотичний почин і висловив впевнення, що „благородний почин працюючих краю" (партійно-господарська еліта) підтримають області, краї і республіки. І закрутилась, взоруючись на „хліборобів" Кубані, на заклик Сталінового спадкоємця обласна партійно-господарська еліта наввипередки ухвалювати — здати державі більше, як вимагає плян, і то негайно. Обкоми і райкоми перетворено на бойові штаби збирання хліба, а понад усе вони стежать за виконанням „першої заповіді". День і ніч з тих штабів чулося: давай, давай!

В цьому році на збиранні врожаю широко застосовано концентрацію збиральних машин, транспорту і всіх знарядь до обробітку землі в колгоспних механізованих збирально-транспортових загонах. На Україні працювало 16 тисяч таких загонів, а в цілому СССР їх створено понад сто тисяч („Ізвєстія", 1-го серпня, „Правда", 25-го серпня). Збиральні загони укомплектовувались кількома комбайнами, вантажними автами й іншими машинами, які працювали вкупі на одному полі. Загін складався з кількох ланок, які мали виконувати певну ділянку праці: одні — косити й молотити, другі — підбирати солому, інші — доставляти зерно в державні зерносховища, — підготовляти ґрунт до посіву озимин. Оперативне керівництво комплексними загонами в районі здійснював райком партії, а в області обком. Концентрація збиральної техніки і знарядь в районових і обласних штабах за партійно-урядовими твердженнями преси, буцім то, давала змогу зручніше маневрувати технікою, ніж маневрувати технікою між погодою і непогодою, перекидати техніку від дощу на поле, яке він обминув.

Справді ж, діло не в зручності маневрувати (маневрування нічого не дає, крім зайвих витрат і клопотів), а в небажанні людей працювати і в нестачі кваліфікованих механізаторів.

Керівник комплексно-механізованого загону на Вінничині, І. Киловатий, слушно пояснив переваґу концентрації техніки в загонах: „Працюючи на одному полі, — пояснив він, — ми бачимо, як діє кожний аґреґат. Тут, як говориться, не заховаєш ні поганого, ні доброго" („Ізвєстія", 1-го серпня). Колектив наглядає і контролює роботу кожного в загоні, — така засада колективізму з його круговою порукою в організації праці і людського життя.

„Істотною особливістю соціялістичного способу життя в його соціяльній організації є те, що відносини між суспільством і людиною тут визначаються колективом", — твердить колектив авторів у праці: „Соціялістичний спосіб життя і сучасна ідеологічна боротьба", виданій там в 1976 році. Ота „особливість" спричинила деґрадацію сільського господарства. Через неї на збирання врожаю змушені були притягати міське населення, хоч в сільських місцевостях, де розташовані радгоспи, живе майже половина населення країни. Завдяки „особливостям соціялістичного способу життя" в цьому році „за керівниці комбайнів на підміну сили всі: інженери, секретарі партійних комітетів, жінки комбайнерів", — як твердеть „Правда" за 18 вересня. Кадри готують, а вони розбігаються, тікають до міст.

∴

В напружених умовах ведеться битва за врожай в першому році якісної п'ятирічки. Одночасно і хліб збирати і корми для худоби готувати, бо „Минулорічна зима багато чому навчила", — заявив кореспондент „Правди", пригадуючи голодну зиму минулого року. В пресі проголошено підсумки господарювання за перше півріччя першого року десятої п'ятирічки. Вправді маніпулятори цифрами Центрального Статистичного Управління ЦСУ на вступі тверддять, що працюючі, розгорнувши соціялістичне змагання, забезпечили ріст економіки і підвищення матеріяльного рівня життя. Показники осягів у всіх галузях промисловости в підсумках заокруглено так, що вони на два-три-чотири відсотки більші, як були в першому півріччі минулого року. Хоч пляни виробництва мінеральних добрив, цементу, тканини й інших виробів недовиконано. Промисловість на Україні, крім того не виконала плянів виробництва чавуну, сталі, харчової, м'ясо-молочної і рибної продукції.

Найбільший недобір промислового виробництва, як і має бути за соціялізму, припав на виробництво товарів споживання. Коли продукування засобів виробництва збільшилось в першому півріччі 1976 року проти минулого на шість відсотків, то виробництво споживацьких товарів для населення збільшилось лише на три відсотки. Погіршилась і якість багатьох товарів широкого споживання. В цілому, як і раніше, зростає військово-промисловий сектор за рахунок недорозвинення і грабунку споживчого сектора.

(Продовження буде)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Рік XXII ВЕРЕСЕНЬ 1976 Ч. 4 (195)

ПРОТОКОЛ

ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в понеділок, 12-го липня 1976 року, в приміщенні Головної Канцелярії УНС в Джерзі Сиґі.

Участь в засіданні взяли: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника д-р Іван Флис, головний директор для Канади сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш і головний редактор Антін Драган.

1. ВІДКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ

Засідання відкрив о год. 10.10 ранку головний предсідник Йосип Лисогір і запропонував наступний порядок нарад:

1. Відкриття засідання.
2. Затвердження протоколу попереднього засідання ГБК.
3. Рішення арбітражу признати субконтракторам 427, 300 дол.:
   а) Апеляція проти цього рішення.
   б) Компромісове поладнання претенсій субконтракторів.
4. Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету і головного редактора ,,Свободи''.
5. Різне.
6. Закриття засідання.

На внесок головного організатора Степана Гавриша, що його піддержав заступник головного предсідника д-р Іван Флис, запропонований порядок нарад одноголосно затверджено.

2. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ ПОПЕРЕДНЬОГО ЗАСІДАННЯ

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, одноголосно затверджено протокол попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету, яке відбулося 29-го січня 1979 року.

3. РІШЕННЯ АРБІТРАЖУ ПРИЗНАТИ СУБКОНТРАКТОРАМ 427, 300 дол.

Головний предсідник Йосип Лисогір поінформував, що після рішення арбітражної комісії, що УНСоюз має виплатити субконтракторам суму 427, 300 дол., ми внесли відклик до суду, але цей суд відкинув аргументи нашого адвоката, мотивуючи це тим, що ми самі в часі арбітражу зрезигнували з обмежень рішень арбітражу тільки щодо головного контрактора, коли допустили до обговорення претенсій субконтракторів. Тоді головний предсідник Й. Лисогір відчитав листа від адвоката Ґайзера з 7-го липня 1976 р. та копію рішення суду. Адвокат Ґайзер в своєму листі рекомендує погодження на 50 відсотків суми претенсій субконтракторів.

Після короткого обговорення питання дальшого відклику в цій справі чи погодження на частинну заплату претенсій, заступник головного предсідника д-р Іван Флис запропонував внести апеляцію проти рішення суду, але дальше вести переговори про можливе погодження на заплату 1/3 претенсій субконтракторів, і закупити бонд, або заставити наші вартісні папери, як вимагану ґарантію признаної судом суми 427, 300 дол.

Пропозиція заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса піддержав головний директор для Канади сен. Павло Юзик і тоді її одноголосно апробовано.

4. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА ,,СВОБОДИ''

Звідомлення головного касира Уляни Дячук

Головний касир Уляна Дячук поінформувала на початку свого звіту про наступні пороблені інвестиційні кроки на підставі рішень чотиричленної Екзекутиви:

Закуплено бонди:

100M	New Brunswick Electric Co., 9 3/8% due 5/1/2001 @ 100	Yield: 9.3750%	100,000.00
100M	Mississippi Power Company, 9% due 2/1/2006 @ 99.625	Yield: 9.0351%	99,625.00
75M	Province of Saskatchewan, 10 1/4 due 4/1/2001 @ 100.125	Yield: 10.2326%	75,093.75
100M	Utah Power Company, 9% due 2/1/2006 @ 99.875	Yield: 9.0108%	99,875.00
50M	Mississippi Power Company 9% due 2/1/2006 @ 99.75	Yield: 9.0213	49,875.00
135M	Philadelphia Electric Company 9 1/8% due 3/1/2006 @ 99.500	Yield: 9.1737	134,325.00
100M	Southern California Edison 8.875% due 3/1/2000 @ 99.625	Yield: 8.9126	99,625.00
100M	Metropolitan Edison 9% due 3/1/2006 @ 99.00	Yield: 9.0973	99,000.00
170M	General Electric Credit Company 8.25% due 2/15/86 @ 100.375	Yield: 8.1928	170,637.50
45M	CDN Term Deposit, Canadian Imp. Bank of Commerce 8.5% due 6/21/76 @ 100.00	Yield: 8.5000	45,000.00
145M	Certificate of Deposit, Commercial Trust Company of N.J. 5% due 6/25/76 @ 100.00	Yield: 5.0000	145,000.00
45M	Ontario-Hydro 10% due 5/18/2001 @99.25	Yield: 9.8750	44,662.50

Уділено гіпотечні позички

1045	2082 Daly Ave., Bx, N.Y. 9%	$ 6,400.00
938	54 Parkway East, Yonkers, N.Y. 8 1/2 %	16,194.96

Перебрано і продано реальність

2082 Daly Avenue, Bronx, N.Y.	$12,863.40

Списано гіпотечні позички

1012	540 Fox Street, Bronx N.Y.	$14,416.39
1021	2010 Arthur Avenue, Bronx, N.Y.	27,694.58

Одержано за дозрілі бонди

10M	Government of Canada debs., due 6/1/76 @ 100.00	$ 10,000.00
45M	Certificate of Term Deposit Canadian Imperial Bank of Commerce @ 100.00 due 6/21/76	45,000.00
145M	Certificate of Deposit Commercial Trust Company of N.J. @ 100.00 due 6/25/76	145,000.00

На пропозицію заступниці головного предсідника Марії Душник, що її піддержав заступник головного предсідника д-р Іван Флис, апробовано одноголосно всі пороблені інвестиційні кроки, які предклала у звіті головний секретар касир Уляна Дячук.

У своєму дальшому звітуванні головний касир Уляна Дячук подала до відома наступне:

За п'ять місяців біжучого року майно УНСоюзу зросло на суму 615,461.14 дол.

Прибутки з членських вкладок за 5 місяців були менші на 7,378.57 дол., чим рік раніше в тім самім часі, а вже за шість місяців менші на 4,243.12 дол. та дали суму 1,545,180.92 дол.

Відсотки від бондів принесли по кінець травня прибутки на суму 569,176.00 дол., тобто на 67,902.84 дол. більше, як попереднього року; відсотки від гіпотечних позичок дали суму 105,567.62 дол., що було на 16,235.16 менше чим у 1975 році. Корпорація Дому УНСоюзу заплатила УНСоюзові залеглі відсотки від 1-го липня до 31-го грудня 1973 року у висоті 263,017.03 дол. Корпорація ще довжна УНСоюзові відсотки від початку 1974 року.

Прибутки друкарні були майже такі самі, що минулого року, на суму 213,000.00 дол., а прибутки Союзівки по кінець травня ц. р. виказали суму 52.800.00 дол., що було на 2,000 дол. менше, як у минулому році.

У видатках виплачено суму 103,600.00 дол. грошових зворотів, 318,300.00 посмертних допомог та 384,000.00 дол. вивінувальних грамот. У порівнянні з 1975 роком грошових зворотів виплачено у 1976 році майже на 7,000.00 менше, посмертних виплат на 3,700.00 менше, а вивінувальних грамот на 59,000.00 дол. більше. З початком червня ц. р. виплачено членам чергову дивіденду на загальну суму 470,902.75 дол.

З кінцем травня 1976 року майно УНСоюзу перейшло суму 40,600,000 дол.

Звідомлення головного секретаря Володимира Сохана

З кінцем червня 1976 року нараховував УНСоюз 87, 553 члени, в тому 68, 443 активних членів. Так у загальному членстві, як у числі активного членства мав УНСоюз за звітове півріччя 1976 року значні втрати: в загальному числі членів — 559 членів, а в активному членстві — 706 членів. Такими ж значними втратами позначились два попередні роки, 1974-ий та 1975-ий. На початку 1974-го року мав УНСоюз 89, 119 усіх членів, в тому 71, 175 активних.

За перше півріччя 1976-го року придбав УНСоюз разом 1, 322 нові члени, на що склалося 344 членів де п. молоді, 787 дорослих членів та 191 акцидентова грамота. У попередньому році за перше півріччя придбав був УНСоюз 1, 376 нових членів. Ці здобутки перших півріч 1975-го та 1976-го років були найнижчими здобутками УНСоюзу за останнє десятиріччя.

Згідно з резолюцією Головного Уряду УНСоюзу, що її був запропонував на річних нарадах головний секретар, вже започатковано принимання аплікацій без лікарських оглядин у віці до 35-го року життя на суми до 10, 000 дол. забезпечення включно.

Головний секретар В. Сохан запропонував, покликаючись на раніше узгіднення цих справ з актуарієм, наступні зміни у забезпеченевому діловодстві УНСоюзу, що їх Головний Екзекутивний Комітет одноголосно апробував:

Переводити перевірку аплікантів через спеціяльну перевірочну установу при забезпечуванні на суми 10, 000 дол. і більше.

Признати власникам термінових грамот заки вони ще вигаснуть право набути на їхнє місце нові термінові грамоти без лікарських оглядин на такі самі суми забезпечення, але не більше як на 10, 000 дол. до 40-го року життя, та не більше як на 5, 000 дол. до 50-го року життя.

Звідомлення головного організатора Степана Гавриша

За перше півріччя 1976-го року придбав УНСоюз 1, 322 нові члени, забезпечені на суму 3, 034, 000. Серед них було 29 з льотерійними грамотами та 191 акцидентова грамота. Округи Філядельфія, Монтреаль і Піттсбурґ здобули понад 75 відсотків призначених їм квот нових членів, тоді коли Округи Торонто, Чікаґо та Ню Йорк мають дуже малі осяги. Найкращим серед Відділів дотепер є 216-ий Відділ у Філядельфії із 33 новими членами, 94-ий Відділ з Детройту із 24 членами та 240-ий Відділ у Клівленді з 21 новим членом. Серед членів Головного Уряду веде перед Іван Одежинський з 60 членами, а черговою є Текля Мороз із 20 новими членами. Найкращими серед організаторів є цей самий Іван Одежинський, а дальші місця займають: Василь Оріховський — 35, Роман Татарський — 24, Михайло Кігічак — 21 і Текля Мороз — 20. Всі чотири Округи Канади здобули разом за шість місяців 142 нові члени, тобто на 43 члени менше, як за такий самий час минулого року. Їхня піврічна кворта виносить 326, а річна 650, так що до кінця року вони мали б приєднати ще 518 нових членів, щоб виконати цю квоту.

Для покращення організаційної праці пороблено ось такі заходи:

Проголошено акцію 15 грошових нагород на суму 3, 400 дол. Відбуто по 24 Округах Річні Збори, на яких передискутовано організаційні пляни та квоти Округ і Відділів.

Започатковано акцію делегатських членів в другу річницю Конвенції. На заклик до делегатів відгукнулось 69 делегатів, які приєднали 126 нових членів.

Ведено акцію, щоб кожний Відділ придбав кожного місяця бодай по одному новому членові.

Поміщувано у ,,Свободі'' заклики про мету придбати щомісяця принайменше 400 нових членів.

Вдержувано особистий контакт з головами Округ та поодинокими Відділами.

Ведено акцію висилання листів до проспектів.

Поміщувано в ,,Трибуні УНСоюзу'' організаційні матеріяли, знимки організаторів, інформації про Округи, Відділи та поодиноких секретарів-організаторів.

Продовжувано пошукування нових організаторів як обласних, так і постійних.

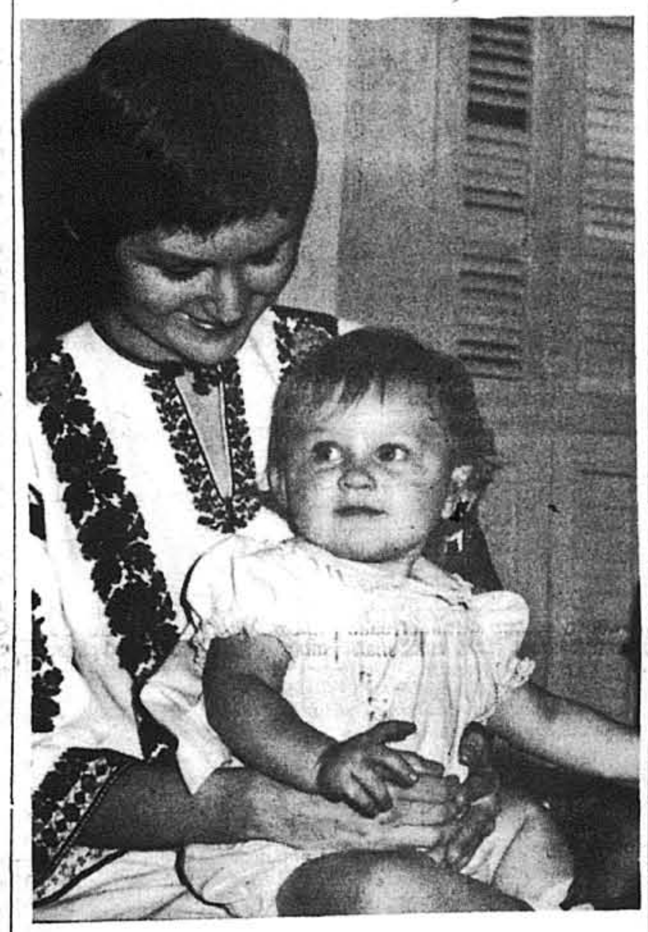
(Закінчення на стор. 4-ій)

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, ,,Свобода'' публікує в цій кампанії фотознимки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо очевидно — ці фотознимки нам надіслано.

ДОБРИЙ ПРИКЛАД ДЛЯ НАСЛІДУВАННЯ

Опіка над дітьми виявилася в надзвичайно практичний спосіб у панства Іванни та Михайла Петровських. Зробили чудову практичну несподіванку для своїх дітей — дочки Христини та внучки Домінік. Вони вибрали для обоїх грамоти на дуже вигідне життьове забезпечення. Домінік дістала Грамову обезпечення на суму 2000 дол. на двадцять років, а Христина отримала термінову Грамоту на десять років на суму 10,000 дол. Премії виплачуться піврічно. Це є чудовий приклад для українських батьків, як треба в теперішньому часі заопікуватися своїми дітьми. Щиро вітаємо нових членів Батька Союзу (Відділ ч. 4), Христину Петровську з донечкою Домінік, а для батьків висловлюємо сердечне признання.

Христина й Домінік

Правнуки заслуженого союзового і суспільного громадського діяча покійного Романа Карбівника, основоположника і першого секретаря 83-го Відділу ім. Івана Франка в Філядельфії. На фотографії стоять зліва Меріен і держить братчика Володимира, відтак стоять Христина і Іван. Вся родина Володимира Карбівника — батька дітей є членами 83-го Відділу Івана Франка.

Марко і Михась Комар, сини Марії та Мирона Комар, нові члени 13-го Відділу УНСоюзу у Вотерлвіті, Н. Й.

Катерина і Рената Гронь, нові члени 353-го Відділу УНСоюзу в Ню Бронсвіку, Н. Дж. з мамою Тамарою і батьком Ігорем Гронь. Вписали внучок в члени УНСоюзу дідусь та бабуся Володимир та Ірена Гроні. Всі три покоління родини Гронів є членами УНСоюзу.

Михайло Максимюк, син Ореста та Валентини Максимюків, новий член 59-го Відділу УНСоюзу в Бріджпорті, Конн. Записали в члени УНСоюзу цього свого внука дідусь і бабуся Василь та Стефанія Максимюки.

Стефця Громик, доня Богдана і Люби Громик, наймолодша членка 226-го Відділу УНСоюзу в Денвері, Кольорадо. Батьки Стефці та її сестричка Любця є теж членами УНСоюзу.

Лінда Марія Базилюк, доня Ольги та Володимира Базилюків, нова членка 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Джім Давид Базилюк, син Ольги та Володимира Базилюків, новий член 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Богдан Мудрик, син Марії та Андрія Мудриків, новий член 200-го Віділу УНСоюзу в Озон Парку, Н. Й.

Дарка Мудрик, доня Марії та Андрія Мудриків, нова членка 200-го Віділу УНСоюзу в Озон Парку, Н. Й.

Лявра Теребецька, доня Володимира і Марії Теребецьких, нова членка 209-го Відділу УНСоюзу в Картереті, Н. Дж.

Володимир Теребецький, син Володимира і Марії Теребецьких, новий член 209-го Відділу УНСоюзу в Картереті, Н. Дж.

(Закінчення на стор. 4-ій)

Взаємне забезпечення...

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Таня Назаркевич, доня Лесі і Павла Назаркевичів, нова ґленка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

Андрій Павло Назаркевич, син Лесі та Павла Назаркевичів, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

Михайло Сарахман, син Ореста і Меланії Сарахман, новий член 153-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Членами УНСоюзу є ціла родина Михайла Сарахмана включно із бабцею Ярославою Кравчук.

Ейлін Джин Базилюк, доня Ольги та Володимира Базилюків, нова членка 340-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Степан Балко, син Марії та Степана Балко, новий член 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

Марія А. Зендран, доня Ольги та Івана Зендран, нова членка 13-го Відділу УНСоюзу у Вотерліті, Н.Й.

Йосип і Джані Новак, нові члени 13-го Відділу УНСоюзу у Вотерліті, Н. Й. Записали їх в члени УНСоюзу дідуньо Петро і бабуня Анна Спяк.

Ліза Діяна та Сузанна Марія Вокер, діти Михайла й Ірена Вокер, нові члени 304-го Відділу УНСоюзу в Боффало, Н. Й.

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Ведено акцію Клюбів: будівничих УНС, Членів Почесного Клюбу та П'ятидесятників.

Продовжувано акцію заснования нових Відділів. Такий новий Відділ вже засновано в Рочестері. Зорганізував цей новий Відділ ім. митрополита Липківського ч. 89 обласний організатор Василь Оріхівський.

З днем 1-го серпня повертається до праці на пості обласного організатора Богдан Дейчаківський, який закінчив 65 років і відійшов з фабрики на емеритуру.

З нагоди 200-річчя незалежности ЗСА та 100-річчя українського поселення в цій країні Організаційний Відділ веде інтенсивну акцію з ціллю заснувати в цьому році 10 нових Відділів.

В кінці свого звітування головний організатор С. Гавриш згадав, що він підготовляє плян осінніх організаційних зборів Округ та ряд секретарсько-організаційних курсів по Округах, як і плян своїх поїздок в терен, що їх після узгіднення із Округами предкладе Головному Екзекутивному Комітетові до затвердження.

В дискусії над звідомленням обговорено ефективність організаційної праці обласного організатора Василя Оріховського, до території праці якого належить 52 Відділи стейту Ню Джерзі та 72 Відділи стейту Ню Йорк. Головний предсідник висловився за тим, щоб Округи під опікою обласного організатора В. Оріховського давали місячно по 100 членів, тобто по 25 членів тижнево, пересічно, та щоб головний організатор Степан Гавриш підібрав під свою опіку декілька Округ, від яких вимагав би продукції по 150 нових членів місячно. Він теж порадив так само поступати з іншими теренами та з Округами в Канаді. Вкінці головний предсідник Й. Лисогір заявив, що він бажає сам поговорити із обласним організатором Василем Оріховським про його працю та її плянування і впровадження певної системи.

Звідомлення заступниці головного предсідника Марії Душник.

Жіночий Комітет УНСоюзу підготовляється до відкриття пам'ятника Лесі Українці на Союзівці в неділю, 19-го вересня. Вже заплачено другу рату за витоплення погруддя пам'ятника за ціну 3, 200 дол. Тепер треба почати проголошувати цю імпрезу, підібрати напис на пам'ятник, підготовляти матеріяли для журналу про це посвячення, збирати для нього оголошення та остаточно устійнити програму цілої імпрези. Я вишлю пропозиції оголошень до журналу до цілого ряду приватних осіб та підприємств.

Головний касир Уляна Дячук взяла на себе висилку пропозицій оголошень до журналу-Альманаху до всіх Відділів УНСоюзу і запропонувала попросити адміністратора Союзівки Володимира Кваса розіслати такі ж пропозиції оголошень всім підприємствам, з якими Союзівка торгує. Головний редактор Антін Драган піднявся підшукати відповідний текст напису на пам'ятник (цитату з творів Л. Українки), а головний предсідник Йосип Лисогір заповів, що буде старатися про участь у відкритті пам'ятника українських Владик.

Звідомлення головного директора для Канади сен. Павла Юзика

Останній раз на засіданні Головного Екзекутивного Комітету був я ще в липні минулого року, тому й назбиралося за цей час чимало справ. Після відходу Василя Дідюка не маємо в Канаді обласного організатора. Мої спроби поладнати справу повернення до праці Василя Дідюка, як організатора, не дали успіхів.

Канадське Представництво відбуде своє чергове засідання 18-го липня ц. р. в Монтреалі. Там обговорюватимуть попередні резолюції і рекомендації нашого представництва та рішення в цій справі річного засідання Головного Уряду. На фестивалі в Дафині повинен би поїхати голова Головної Контрольної Комісії мгр Іван Геврик і я, щоб там на місці допильнувати наших справ, а головно вже традиційних святкувань біля Хреста Свободи.

В дискусії над звідомленням головного директора для Канади сен. Павла Юзика стверджено неактуальність ряду рекомендацій і резолюцій Канадського Представництва та статутову потребу апробати Головним Екзекутивним Комітетом кожного видатку. На пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора, яку піддержав головний організатор Степан Гавриш, передано чека на суму 350, 00 дол., за справу відновлення організаційної праці Василя Дідюка головному організаторові Степанові Гавришеві до полагодження. Перебираючи відповідальність за поладнання цієї справи головний організатор Степан Гавриш піднявся подбати про те, щоб Василь Дідюк придбав до кінця цього року 50 нових членів.

Головний директор для Канади сен. Павло Юзик, покликаючись на резолюцію Канадського Представництва, запропонував приступити до видання книжки про УНСоюз у Канаді. На його пропозицію, доповнену іншими членами Головного Екзекутивного Комітету, вирішено створити до цієї справи редакційну колегію у складі: сен. Павло Юзик, Василь Дідюк і Богдан Зорич і запросити до співпраці над цим виданням д-ра Марунчака, який має призбирані матеріяли з історії українців у Канаді, в тому і про УНСоюз.

Головний предсідник Йосип Лисогір висловив побажання до головного директора для Канади сен. Павла Юзика, щоб він старався про те, щоб його на офіційних виступах, як представника УНСоюзу, представляли, як головного директора для Канади, а не лише, як сенатора.

Головний директор для Канади сен. Павло Юзик запевнив, що так звичайно буває, хібащо на певних імпрезах не представляють представників організацій. Він запропонував влаштувати зустріч, чи з'їзд молоді з околиць Хреста Свободи, яка вихала з цих околиць, у 80-ту річницю першої Служби Божої у цій місцевості, що її там відправив о. Дмитрів.

На пропозицію головного директора для Канади сен. Павла Юзика, що її піддержав заступник головного предсідника д-р Іван Флис, вирішено одноголосно делеґувати, як представників УНСоюзу на український фестиваль у Дафині, сен. Павла Юзика і голову Головної Контрольної Комісії мгра Івана Геврика. Головний предсідник Йосип Лисогір запропонував, щоб вони обидва відбули там зустріч з новим секретарем 494-го Відділу УНСоюзу в Дафині та рівночасно поінформували, що ведуться переговори про вписання в члени УНСоюзу цілої тамошньої групи танцюристів, чим мав би зайнятися Данило Марцинюк.

На пропозицію головного директора для Канади сен. Павла Юзика, що її піддержав головний організатор Степан Гавриш, вирішено скликати засідання Канадського Представництва на 18-го липня 1976 р. для обговорення плянів організаційної праці на терені Канади. Головний організатор Степан Гавриш попросив, щоб на цій нараді теж узгіднити відбуття секретарських-організаторських курсів у Ніягара Фоллс та на Заході Канади.

Звідомлення заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса

За звітовий час я приєднав декількох нових членів та старався всюди пропагувати членство і забезпечення в УНСоюзі. Я мав честь репрезентувати УНСоюз на градуації учнів Академії св. Юрія в Ню Йорку, де вручив від УНСоюзу три стипендії. Хоч я сам на цій градуації не промовляв, добре слово про УНСоюз та приділені ним стипендії у своїй промові сказав о. д-р Володимир Гавлич.

Я дальше зайнятий різними обов'язками голови Метрополітального Комітету для відзначення 200-річчя ЗСА та 100-річчя українського поселення в Ню Йорку, репрезентую УНСоюз у Статутовій Комісії УККА, де мене обрали на голову. Ця Комісія відбула вже 4 засідання та досі отримала три проєкти змін статуту УККА, в яких є вимоги обмежити права братських союзів в УККА. Покищо, однак, не виглядає так, щоб у статуті УККА були проведені великі зміни.

Звідомлення головного предсідника Йосипа Лисогора

В Українській Будівлі останньо не зайшли жадні зміни. Ми маємо порожній 12-ий поверх, 4, 500 квадратових стіп на 11-му поверсі та на першому поверсі крамницю, чи ресторан. На 12-ий поверх маємо двох кандидатів, дві поважні фірми, які можуть зробити остаточне рішення про винайм за один або два місяці. На 11-ий поверх маємо кандидата, яким є компютерська фірма, що мала б обслуговувати ряд банків.

Про приміщення нашої чергової Конвенції ведемо разом із головним радним Андрієм Джулою переговори з готелем Гілтон-Вілліям Пен у Піттсбурґу. Остаточного домовлення ще не маємо, і ці переговори дальше веде наш головний радний.

Союзівка почала свій цьогорічний сезон досить добре. Її приходи дещо кращі, як у минулому році, але й видатки трохи збільшилися. На тенісовому таборі-школі ми мали 56 учасників, на дівочому було їх 27, а на хлоп'ячому, як виглядає, буде понад 30. Курси Українознавства покищо мають мало зголошень, але ми сподіваємось понад 20 студентів, а може й більше.

Звідомлення головного редактора „Свободи" Антона Драгана

Навряд чи була колинебудь більша потреба престижевої преси в нашій українській громаді. Коли ж мова про нашу „Свободу", треба ствердити, що за останніх декілька років зайшли у нас радикальні зміни щодо людей та технічні. Ви знаєте, що наші кваліфіковані редактори, які працювали в нас 20 років, останньо поголовно відійшли, за вимком „старої війни", себто мене. Зайшли зміни теж в машинах, так що все це треба тепер наново заплянувати і влаштувати. На розглянення всіх справ нам потрібно окремого спеціяльного засідання Головного Екзекутивного Комітету, бо всі ці справи треба вирішити під кутом добра нашої організації. Я вже поробив відповідні заходи, щоб дати Вам кваліфіковані інформації та порівняння з американськими та етнічними газетами, щоб ми могли всі пропозиції, зроблені на Конвенції, та всі пропозиції і резолюції, схвалені нашим Головним Урядом, розглянути і вирішити, чи і в яких обставинах можна їх виконати. Щоб все це можна підготовити, а потім вирішити, я думаю, що таке спеціяльне засідання можна буде зробити по вакаціях. Покищо ми ще не знаємо, які машини будуть приходити, скільки їх буде і скільки людей буде працювати. Щойно тоді, коли це станеться, будемо знати, що нам потрібно. До того часу, коли ми будемо направду знати, чого нам треба, а не гадати, пройде ще деякий час.

Тепер для нас найважливіша справа, це справа доповнення нашої редакції. Тому я пропоную, щоб ми тепер, заки приступимо до поступового виконування резолюцій, доповнили склад редакції. Я маю сім кандидатів, які зголосилися. З них усіх я маю двох, що їх можна взяти до уваги.

Крім того, я мушу думати про те, що мені зближається пенсійний вік. Мені треба використати частину свого досвіду на те, щоби людей підготовити до того, щоб вони могли цю працю продовжувати. Ми маємо цілий ряд проблем. Тепер надходить Конгрес, приходять вістки зі Совєтського Союзу і тепер фактично виключно наша газета обслуговує нашу громаду. І не тільки нашу громаду, але також Україну, постачаючи та забезпечуючи українськими вістками українські передавані в Україну радіопрограми. Я не можу довше обходитись без відповідного поповнення редакційного складу. Хочу тут теж заявити: тому, що на річних нарадах були деякі труднощі, від річних нарад ситуація в нас поправилася і є наладнана повна співпраця з Головним Екзекутивним Комітетом. Отже сподіваюсь, що все можна поладнати на форумі Головного Екзекутивного Комітету.

На пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора, що її піддержав директор для Канади сен. Павло Юзик, одноголо вирішено, що головний редактор передасть усім членам Головного Екзекутивного Комітету резюме про всіх кандидатів на працю в редакції.

Головний редактор Антін Драган вияснив, що він має цілий ряд кандидатів, в тому ще двох, з якими зустрінуся недавно.

Головний секретар Володимир Сохан висловив побажання, щоб головний редактор Антін Драган подав резюме про кандидатів у такому порядку, кого він оцінює найкраще, бо оцінює оцінка кандидатів важлива для членів Головного Екзекутивного Комітету.

5. РІЗНЕ

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що її піддержав головний секретар Володимир Сохан, вирішено одноголосно вислати телеграму до Святішого Отця Папи Павла Шостого з проханням, щоб він дозволив Патріярхові Йосифові поїхати на Евхаристійний Конгрес до Філядельфії.

На пропозицію головного секретаря Володимира Сохана, що її піддержав головний організатор Степан Гавриш, вирішено делеґувати голову Контрольної Комісії мгра Івана Геврика на З'їзд Молоді Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства, який відбудеться в Вінніпеґу.

6. ЗАКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ

Головний предсідник Йосип Лисогір ствердив, що вичерпано порядок нарад і закрив засідання о годині 1. 06 по полудні.

Володимир Сохан
головний секретар

Ще до 31-го З'їзду Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков у ЗСА

Пані Ніна Возьна

Пастор Іван Поліщук

Як уже було інформовано в „Свободі" з 11-го вересня, в днях 3-6 вересня в Крумлині, Па. відбулася 31-ша Конвенція Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков в ЗСА, під час якої обрано керівні органи Об'єднання з головою пастором Іваном Поліщуком. Обрано також голову Об'єднання Жіночих Гуртків в особі Ніни Возьної і голову Об'єднання Гуртків Молоді в особі Нелсона Батицького.

До Управи ОУЄБЦерков, крім пастора Івана Поліщука, як голови, були обрані пастори: Ярослав Папроцький — заступник, Дмитро Марійчук — секретар, Володимир Домашовець — заступник секретаря, Іван П'ятковський — скарбник, Михайло Якубович — заступник та члени: В. Ковалик, Іван Беркута й Олександер Перехрест, а Михайла Возьного обрано як кандидата в члени Управи.

До Об'єднання Жіночих Гуртків, крім Ніни Возьної, як голови, були ще обрані: Поля Барчук — заступник голови, Катя Береза — секретар, Олеся Домашовець — заступниця секретаря, Ніна Билень, — скарбник, Галина Хільченковська - заступниця і Марія Недашківська - член.

До Об'єднання Гуртків Молоді, крім Нелсона Батицького, як голови, були обрані: Софія Середа — заступниця голови, Ванда Івашків — скарбник, Надія Кудеус — заступниця і Айлін Дусс — член Управи.

„ТРЕТІЙ СВІТ" - І МИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

кляраціях, схвалених 19 і 20 серпня ц. р.

В Політичній Декларації вони висловлюють віру, що кожний нарід має право на самовизначення та прямувати власними шляхами до свого розвитку. Декларація відкинула погляд, що мир у світі може бути забезпечений збалансуванням сил надпотуг, що базують свої акції на імперіялізмі, колоніялізмі і гегемонізмі. „Нині головним завданням „неподв'язаних" народів є поборювати відношення нерівности між народами і виникаючу з цього домінацію одних народів над другими". „Детант", — каже Декларація, — „не зредукував боротьби за впливи та не виелімінував джерел напруження між народами; відпруження у міжнародних стосунках не буде забезпечене досягненням рівноваги між Сходом і Заходом, через поділ сфер впливів між великодержавами „ривалізацію між бльоками, перегонами в зброєннях, як це твориться нині".

Економічна Декларація підкреслює, що боротьба за політичну емансипацію не може бути відокремлена від боротьби за економічну емансипацію всіх народів. Теперішня система є побудована на відношеннях економічної нерівности. „Нерозвинуті" країни мають право на реституцію, повну компенсацію за використовування їх природних багатство у минулому. Зіндустріялізовані народи мусять тепер ділитися з біднішими, коли бажають миру у світі.

Третя, Програмова Декларація встановлює деякі конкретні заходи в ділянці економіки, співдії на терені організації ОН для здійснення завдань, намічених у двох других Деклараціях.

„Третій світ" і Китай

Яка роля Китаю у відношенні до акцій держав „третього Світу?" Китай не є учасником конференцій, але з відгуків китайської преси слідно, що Китай стоїть уповні за плечима держав „третього світу" і їх діяльність усіма силами підтримує, при чому виразно намагається скерувати вістря діяльности того світу проти Москви. Очевидно, піддержуючи закиди „третього світу" проти колоніялізму, імперіялізму і гегемонізму, китайські джерела заохочують ті держави протиставитись політиці гегемонії обох надпотуг, але виразно підчеркують, що ворогом ч. 1. того світу є не так ЗСА, як Москва. Ось що пише "Peking Review" в числі 35 з 27-го серпня ц. р., звітуючи з конференції в Кольмбо: „Совєтський соціял-імперіялізм в особливий спосіб намагається показати себе природним союзником народів третього світу; але на ділі вживає усіх заходів, щоб саботувати єдність народів третього світу, з метою підкорити цей рух під свою гегемонію. Совєти намагаються робити держави третього світу на „прогресивні" і „консервативні" з метою знищити цей рух".

Отже, Китай не є формально учасником того руху, він унапрямлює діяльність держав „третього світу", звертаючи увагу тих народів, що загроза для їх вольностей іде радше з Москви, чим із Заходу.

„Третій світ" — і ми?

Як завважили ми на вступі, наростає в міжнародних стосунках сила, що може серйозно заважити на розвиткові подій у світі. Викльовується без сумніву триангулярна конфіґурація у світі з тим, що третій верхок у тому трикутнику займає понад 80 держав Африки, Азії та Південної Америки плюс Китай. Реторика провідників тих держав спрямована проти західнього імперіялізму, бо майже усі ці держави були у минулому жертвами того західнього імперіялізму. Але провідники тих держав зачинають щораз то краще усвідомлювати собі, що західні імперіялістичні тенденції закінчені, що це замкнена книга, та що одиноко діючий нині імперіялізм і гегемонізм — це той made in Moscow. Такі афери, як ангольська, совєтські бази на Індійському океані та при вході у Червоне море, їхні аґентури в Південній Америці і Південно - східній Азії є доказом, що загроза йде з Москви, а Пекін світові це документально і авторитетно підтверджує.

Хоч, отже, той „третій світ" виявляє нині в більшості „лівацькі" тенденції, і в промовах у Кольмбо „дісталося" головно ЗСА, Південній Африці та Ізраїлеві за колоніялізм, то є всі познаки, що цілий той рух є більш загрозливий для Москви, ніж для Вашінгтону, і на майбутнє він буде більш „направлятись" під впливом таких лідерів як Індіра Ганді, Садат, ну і Китаю.

В конференції в Кольмбо брало участь 17 представників визвольних організацій і рухів. Повинні б там бути і наші представники; радже там, чим на мітинґах усяких далекосхідних політичних невдачників? Думаю, що ми мали б на тій конференції добрих партнерів у китайцях. Інформуючи державних мужів народів Африки і Азії про підколоніяльне становище України.

„Третій світ" разом з Китаєм репрезентує понад 2 1/4 мільярда населення земного глобу, тобто дві третих того населення. Це без сумніву сила, що в поході, — а нам все треба скеровувати увагу на тих, що в поході, а не на тих, що у відступі, як то бувало з нашою політикою Формози, що й досі не зовсім погасла.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

повідомляє ВШ. Батьків, що

НАВЧАННЯ в ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА

РОЗПІЧНЕТЬСЯ

в суботу, 18 вересня 1976 р.

в приміщенні УКРАЇНСЬКОЇ ПАРАФІЯЛЬНОЇ ШКОЛИ СВ. о. МИКОЛАЯ

при 212 President Street, Passaic, N.J.

- Навчання розпічнеться СЛУЖБОЮ БОЖОЮ о год. 8:30 ранку в церкві св. о. Миколая.
- Реєстрація учнів до кляс I-XI відбувається кожної суботи від 8:30 ранку до кінця місяця вересня.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ в ЗСА

Головна Управа при участі Товариств Прихильників УНР з Ню Йорку, Ірвінгтону, Бавнд Бруку, Трентону та Філядельфії

— влаштовує —

в неділю, 3-го жовтня 1976 р.
о год. 12-ій дня

в Українському Селі
БАВНД БРУК, Н. Дж.

ОСІННЮ ЗУСТРІЧ

ПРИСВЯЧЕНУ 200-ЛІТТЮ ЗСА та 100-ЛІТТЮ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ в АМЕРИЦІ

- На Зустріч завітає Президент УНР, Високодостойний МИКОЛА ЛІВИЦЬКИЙ.
- Програма: мистецькі виступи та ЗАБАВА під звуки добірної оркестри.
- До численної участи запрошується все Українське Громадянство.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
при українській католицькій церкві
СВ. ВОЛОДИМИРА в ГЕМСТЕДІ, Н. Й.
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

НАВЧАННЯ в ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА

— відбувається —

кожної суботи, о год. 10 ранку

в ПРИМІЩЕННІ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ПАРАФІЯЛЬНОГО ЦЕНТРУ СВ. ВОЛОДИМИРА
226 Uniondale Avenue, Uniondale, N.Y.

Рівнож повідомляємо, що приймається дітей до АНГЛОМОВНОЇ КЛЯСИ і ДИТЯЧОЇ СВІТЛИЧКИ

25-літній Ювілей 57 Відділу СУА в Ютиці, Н. Й.

Програма святкувань:

Неділя, 19-го вересня 1976 р., год. 11:00 рано — БОГОСЛУЖЕННЯ в намірені Відділу та ПАНАХИДА за померлих Членок.
6-та год. веч. — „ЗУСТРІЧ З ГРОМАДЯНТВОМ" з участю Референтки Зв'язків Централі СУА — п-ні КАМІЛІ СМОРОДСЬКОЇ.

Субота, 25-го вересня 1976 р., год. 6-та веч. —

Ювілейний Бенкет

До численної участи запрошує —
УПРАВА 57-го ВІДДІЛУ СУА

---

352 Відділ УНСоюзу
ім. св. Архст. МИХАЇЛА у ЧЕСТЕР, Па.

— влаштовує —

ОСІННЮ ЗАБАВУ

дня 25-го вересня 1976 року
в приміщенні
УКР. КАТ. ГОРОЖАНСЬКОГО КЛЮБУ
при 2nd & Thurlon вул., у ЧЕСТЕР, Па.
О год. 7-ій веч.
пічнеться СМАЧНА ВЕЧЕРЯ, яку приготовлять ПАНІ нашого Відділу, а відтак ТАНЦІ до пізньої ночі.

- Квитки вступу можна набути у п. Д. Панькова, тел. 494-7866 та у п. В. Петрика, тел. 494-9622.
- Прохаємо дооколичні Відділи УНС до участи.

СУБОТНЯ ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА

при ПАРАФІЇ ПОКРОВА БОЖОЇ МАТЕРІ в ОЗОН ПАРКУ, Н. Й.

Повідомляємо Українських Батьків Озон Парку й Околиці, що

навчання вже розпочалося

дня 11 ВЕРЕСНЯ ц. р. в приміщенні ПАРАФІЇ
при 97-ій Авені і 87-ій вул.

- Відкрито 7 кляс і садочок.
- Години зайнять: садочок — 9-та год. ранку; кляси: 1, 2 і 8 о год. 8:30 ранку; кляси: 3, 4 і 6 в год. 11-ій ранку, кляса 5 — 2:30 по пол.
- ВПИСИ учнів продовжено до кінця місяця вересня і їх полагоджують дижурні учителі кожної суботи. Додаткові інформації подає місцевий Парафіяльний Уряд телефонічно. Проситься дзвонити на ч. 845-5367.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

Трембіта
закликає Вас на
першу велику спільну

Забаву

яка відбудеться 25го вересня 1976 р.
у залі „St. Vartan's Armenian Catholic Church"
630 2га Евеню
між 34ою і 35ою вулицями в Ню Йорку

грають оркестри
„Червона Рута" і „Евшан"

Вступ $6.00 Початок 8:30
столи ~ тел. (212) 274-1925
(201) 792-6265

Побратими Відділ 104 Дружинники

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ ЗСА і 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ в АМЕРИЦІ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

при співпраці

ОСЕРЕДКУ НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА — ВІДДІЛУ Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ — ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО Т-ВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ і МЕНОР ДЖУНІОР КАЛЕДЖУ

влаштовують

СИМПОЗІЮМ

„Українці в З'єднаних Стейтах Америки"

в суботу, 18-го вересня 1976 р.

в годині 12-ій дня
в МЕНОР ДЖУНІОР КАЛЕДЖІ
ДЖЕНКІНТАВН, Па.

УЧАСТЬ ВЕРУТЬ:

I СЕСІЯ:
- д-р О. АНДРУШКІВ — „Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА".
- д-р Л. ДОБРЯНСЬКИЙ — „Закордонна політика З'єднаних Стейтів і концепція неросійських народів".
- д-р Ю. ФЕДИНСЬКИЙ — „Вклад українців в американське навчання".

II СЕСІЯ:
- о. д-р І. НАГАЄВСЬКИЙ — „Українська Католицька Церква в ЗСА і Український патріярхат".
- д-р В. ПРОЦКО — „Коротка історія українців у Пенсилвенії".
- д-р Д. ШТОГРИН — „Вклад американських українців у розбудову і добробут ЗСА".

III СЕСІЯ:
- інж. С. ПРОЦЮК — „Участь українських інженерів в технологічному і індустріяльному розвитку ЗСА".
- д-р Р. ОСІНЧУК — „Двадцять п'ять років Українського Лікарського Т-ва Північної Америки".

Модератори: д-р Р. МАКСИМОВИЧ, інж. М. БОРЕЦЬКИЙ, д-р О. ЧЕРНИК.

Вступ 2 дол. включно з перекускою під час перерви.

РОКОВИНИ ІВАНА ФРАНКА...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

кова лірична творчість не була декадентська, а унапрямлена по соцреалістичній лінії, пише, що в ліриці Іван Франко додержувався „передових революційних переконань", цитуючи в своїй статті ці рядки віршів, які являли собою тільки незначну скількість, і яка не була ядровим кольоритом його ліричної творчости.

Найбільш промовистим є те, що совєтські автори, пишучи про літературну спадщину великого поета, промовчують його найбільші твори-перлини української поезії — „Мойсея", поеми, в якій Іван Франко із полум'яним запалом проповідує месіянізм українського народу, і в якій він нізащо не був згідним із проповідуванням совєтських верховодів про „злиття націй в один радянський народ", а також поему „Іван Вишенський", в якій поет підкреслює самовідречення від особистого, навіть найбільш духового життя, в ім'я праці і любови до України. Додати б, що це саме сталося з драмою Лесі Українки „Бояриня". Її не тільки поквапно стягнули з полиць, але в Українській Радянській Енциклопедії взагалі про неї не згадують, тільки тому, що драма була антимосковська і поетеса в ній закликає до повстання проти Москви.

Роман Лубківський пише, що у Франкові часи його ідеологія „лякала різношесту патріотичну зграю". Хай і так, але ще дужче лякають теперішні совєтські автори, „перелицьовуючи" у своїх статтях Івана Франка і його творчість під „соцреалістичну мелодію", навіть і одним словечком не згадуючи, що окрім соціялістичних стримлінь, в той час зрозумілих, поет був пройнятий „українською буржуазною національною ідеологією", ними зненавидженою і опрокинутою.

ПЛАСТ — ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
СТАНИЦЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.
ГУРТОК ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ — ПЛАСТПРИЯТ
запрошує на

ПЛАСТОВИЙ ФЕСТИН

в неділю, 19-го вересня 1976 р.
НА ПЛОЩІ
„Українського Села"
в БАНВД БРУКУ, Н. Дж.
Початок: 1-ша год. по пол.

З нагоди Христин 19-го Мол. Відділу СУА
в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.

ПРИВІТ!

Бажаючи успіхів, складаємо 50.00 долярів на потреби Відділу.

Д-р БОГДАН і ОЛЬГА ФАРАОНІВ

Пітсбурґський Деканат
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в США

— влаштовує —

в неділю, 26 вересня 1976 р.
ТРАДИЦІЙНИЙ ДЕНЬ ДЕКАНАТУ
який відбудеться
в Українській Православній Церкві
Свв. Апп. Петра і Павла в м. Карнеґі, Па.
о год. 3:30 по пол.

Просимо всіх до численної участи і своєю присутністю звеличати цей День.

Пластунки і Пластуни!

СТАНИЦЯ ПАССЕЙКУ й ОКОЛИЦЬ

КІНЕЦЬ ВАКАЦІЙ.
ПОЧИНАЄМО ЗАЙНЯТТЯ
Станичною Збіркою
в суботу, 18 вересня 1976 р.
год. 12:30 по пол.
в СТАРІЙ ШКОЛІ навпроти Церкви.
Радо вітатимемо нових Членів.

Українські мистці знову жертвують на добру ціль

„Хто зразу і щиро дає, — два рази дає!" — каже пословиця. Бож суть і величність пожертви — не у її великій сумі, а в добрій волі і зрозумінні потреби пожертви.

Два рази дали — виказуючи таке зрозуміння і добру волю наші мистці знову тепер, не перший і не другий раз. Хтось міг би думати, що українські мистці є багаті на великі гроші і маєтки, як це повинно б бути так, як це буває у інших, державних народів. Так воно не є. Наші мистці не багаті на маєтки, але багаті на ідейне зрозуміння великих задумів, великих загальних потреб, вони багаті на щире й жертвенне українське серце. І, усі, коли заходила якась велика загально-громадська чи національна потреба, наші мистці зразу приходили із своєю шляхетною пожертвою своїх творів на допомогу добрій справі.

І оце знову тепер, коли зайшла велика потреба на великий і добрий задум Крайової Управи Братства кол. вояків 1-ої Української Дивізії УНА у ЗСА допомогти Видавничому Фондові при Головній Управі Братства, щоб видати всебічно й професійно опрацьовану історію Української Дивізії оперту на тепер доступних у різних державних і військових архівах джерельних матеріялів, — українські малярі знову перші, зрозумівши вагу й значення такої історії Української Дивізії для історичної документації українських збройних визвольних змагань, показали своє щире й патріотичне українське серце шляхетним дарунком своїх картин, щоб їх могли набути широкі кола людей доброї волі, щоб цією дорогою здобути потрібні фонди на видання правдивої і незфальшованої історії Української Дивізії.

Імена цих 15-ох українських малярів будуть з вдячністю записані в історії Української Дивізії, бо вони не лише перші склали свій гойний подарунок на добру ціль, але й дали змогу другим людям доброї волі також спричинитися для доброї справи. Цими шляхетними добродіями є (в поазбучному порядку): Роман Бараник, Ярослав Вижницький, Яків Гніздовський, Лев Грицай, Любослав Гуцалюк, Михайло Дмитренко, Едвард Козак, Юрій Козак, Ярема Козак, Юрій Крохмалюк, Ярослава Кучма, Мирослава Ласовська, Ждан Ласовський, Мирон Левицький, і Ярослав Стадник.

Олександер Луцький

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 13-го вересня 1976 р. в м. Трентоні, Н. Дж., після тяжкої недуги, упокоївся в Бозі, наш Дорогий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

АНДРІЙ МИРОНЕНКО

нар. в с. Вербівка, Україна.

ПОХОРОН — відбудеться в четвер, 16-го вересня 1976 р. о год. 10-ій ранку на українському православному цвинтарі С. Бавнд Брук, Н. Дж.

В глибокому смутку:
дружина — СОФІЯ
доньки — ЛЮБА і ЛІДА
Зять і внуки

В пам'ять

сл. п. Миколи Черника

жертвують на будову церкви св. Трійці в Кергонксоні, Н. Й.:

по 100.00 дол. — О. Черник; по 50.00 дол. — В. Бойчук, інж. Я. Волошин; по 25.00 дол. — В. Роговський, інж. Е. Сміщкевич, З. Стефанишин; по 20.00 дол. — А. Гординський, Ю. Кордуба, д-р М. Крижанівський, д-р В. Ленець, В. Реннер; по 10.00 дол. — М. Венґер, Т. Когут, С. Демій, П. Микитин, Я. Заремба, Я. Щербанюк, О. Томашівська, Б. Висоцькі, Я. Гусак, М. Семинишин, І. Іваничишин, Ст. Качмарський, Я. Ціґаш, М. Левицька, д-р М. Барусевич, Д. Шпак; по 5.00 дол. — І. Загаляк, В. Квас, О. Козак, К. Кернична, С. Рекшинська, Д. Дудка, О. Менцінський, П. Скляр Б. Хомут, М. Мессіна.

Разом зложили 605.00 дол.

На будову церкви св. Юра в Ню Йорку жертвують:
По 25.00 дол. — Марія Підгородецька, Юрій Пастернак; по 15.00 дол. — Христя Бохенська; по 10.00 дол. — Ірена Гошовська, Ю. Селяк, Розмарі Кріль, Анна Касіян, Наталка і Борис Рибак; по 5.00 дол. — Богдан Щеснюк, Орест Кіршак, Марта Бохенська, Мирон Радович, Петро Пендзоля, Алекс Націнович, Орест Ляхович, Зеновій Хаволко, Варвара і Богдан Гарасим, Ніна і Зенон Мачула, Ірена і Зеновій Семенюк, Марійка і Зенон Спортон. Разом — 175.00 дол.

•

П. Семків — 50.00 дол., Чікаґо, С. Шуган — 25.00 дол., Ню Йорк, М. Яворська — 20.00 дол., Клівленд, В. Добчанський — 15.00 дол. Ню Гейвен, І. Малимука — 10.00 дол., Детройт, О. Коблянський — 10.00 дол. Разом 130.00 дол.

Приятелі-Співпрацівники сина ЗЕНОНА

Всім Жертводавцям щиру подяку складають —
ДРУЖИНА і СИНИ

ТОРЖЕСТВЕННЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ ХРЕСТА-ПАМ'ЯТНИКА

на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гамптонбурґу, Н. Й.

(між Washingtonville і Goshen)

відбудеться в неділю, 26-го вересня 1976 р. о год. 4-ій по пол.

(Процесія від дерев'яного хреста зачнеться о год. 3:45 по пол.)

Акту посвячення довершить
Преосвященніший
Кир Йосиф Шмондюк
Єпископ Стемфордський
в сослуженні
ЕПАРХІЯЛЬНОГО ДУХОВЕНСТВА

Субота, 18-го вересня 1976 року, год. 8:30 веч.

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

АНЯ ЧОРНОДОЛЬСЬКА — кольоратурне сопрано
ТОМА ГРИНЬКІВ — акомпаніялент і фортепіянове сольо
ВОЛОДИМИР ГЕНТІШ — конферансьє

Субота і неділя, 18-го і 19-го вересня 1976 року на СОЮЗІВЦІ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Субота, 18-го вересня — МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА.
Оркестра „Рушничок", яка гратиме також під час забави
і вибір **МІС СОЮЗІВКИ НА 1977 РІК**

Неділя, 19-го вересня, після Богослуження – год. 12 дня
ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА ЛЕСІ УКРАЇНКИ — МИСТЦЯ-СКУЛЬПТОРА **М. Черешньовського**
Співатиме хор „МОЛОДОЇ ДУМКИ"

ПРОСИМО ОКРУГИ І ВІДДІЛИ ОРГАНІЗУВАТИ ПРОГУЛЬКИ НА ЦЕЙ ДЕНЬ!

В. СТУС І В. ЧОРНОВІЛ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ЛИСТ В. СТУСА

громадського голосу, почуття власного етичного гаразду. Навіть без права на свій талант. Найстрашніше те, що ти продовжуєш сповзати вниз і вниз — замість того, щоб зачепитися об болісне відчуття власної ганьби і не дати потокові остаточно заволодіти тобою. Навіщо ти розмальовуєш свій гріх? Чому ти не хочеш глянути ввічі своїй найбільшій трагедії? Перед тобою стояв вибір — або податися з нами на схід, або врятуватися страшною ціною самознищення. Ти обрав останнє. І через це у спискові жертв антиукраїнського погрому 1972-1973 років твоє ім'я стоятиме одним із перших. Бо репресований та ще й саморепресувався. І, певне, тяжко вигадати моторошнішу кару, аніж примусити жертву додушувати себе своїми ж руками.

Твоя доля стала ще одним підтвердженням того, як нестерпно жити за умов, коли звичайне людське прагнення — прожити свій вік в межах елементарної порядности вимагає надлюдської мужности й надлюдського героїзму.

Згадую, колись Бертольд Брехт писав: „нещасна та країна, яка потребує героїв". Але це образливіше відчувати, що з усіх можливих героїзмів за наших умов існує тільки один героїзм мучеництва, примусовий героїзм жертви. Довічною ганьбою цієї країни буде те, що нас розпинали на хресті не за якусь радикальну громадську позицію, а за самі наші бажання мати почуття самоповаги, людської і національної гідности.

Ти підкорився обставинам, і тепер усе найгірше і найганебніше, що є в нашій літературі, все найогидніше і найдикіше, що є в нашому громадському житті стало тією іконою, до якої ти маєш молитися, покутуючи свій „гріх".

Те найкраще, що в тобі було, то що колись давало мені підстави називати тебе одним із найчесніших лицарів в усій українській літературі. Про свої найсвятіші прагнення до людяного соціялізму, рівноправного національного співжиття, до демократизації громадського життя і духовного розкріпачення людини — ти нині заговорив скоромовкою, як про „окремі недоліки та складні явища, які ще трапляються". Тепер Ти дійшов до того, що почав клити з того ґетто, в яке тебе було вкинено від народження. Цього ґетто не може не відчувати кожна чесна людина, що живе в цій країні. Ти відмовився від одного ґетто заради другого, хоч добре знаєш: те друге — куди більш задушливе. І треба було виняткової сміливости, щоб згадати про національно обмежених міщан, які наглухо окопалися в прірві відщепенства від народу. Над чим ти глузуєш? Над нашою найбільшою трагедією? Над тим, що нас старанно ізолювали від свого народу. Чи ж не кожен із нас відчував свій рідний люд на неоглядній відстані обопільного мовчання? Хіба ти не знаєш, що кожен наш літератор приневолений до пожиттєвої самотности, як народ — до вікового безголосся.

Колись Леонгард Франк згадував про умови, за яких інтеліґенція зречена на бездіяльність, бо між нею і народом немає жадного свідомого зв'язку. То чи ж наша вина, що нам випало жити в схожих умовах? Хіба то не було нашим насущним болем — відчуття, що наш народ існує ніби в якомусь вакуумі, наче переставши бути живою реальністю? Не один із нас розпачливо думав, що саме духовне існування рідного народу, сьогодні поставлено під загрозу. І не один із нас відчував: коли якийсь порятунок ще є, то тільки сьогодні. Бо завтра вже буде пізно. І ми, живі свідки цього тихого потаємного затоплення нашого національного суходолу, змушені були заговорити про явища ґеноциду. І як ти тільки наважився сипати сіль на наші найглибші рани? Твій приклад не перший. Відступництвом нас не здивуєш, на жаль, перекинчиків на нашій дорозі було чимало — тих, що погодившись на духову ампутацію, маскували свій гріх теревенями про безнадійність нашого шляху, вкидаючи в душу нації бацилу невіри, яка знищувала нас упродовж століть куди нещадніше за всі лиха, зафіксовані істориками.

Зупинившись на перехресті, ти пустився навтьоки від самого себе, ми ж рушили далі. Зробили новий крок. Цей крок — як у прірву. Але — це наш крок до самих себе, до свого народу, до нашої будуччини.

Так, Іване, ти загубився в самому собі. Великий Іван Дзюба закінчився, почався гомункул із країни ліліпутів, чиїм найбільшим щастям залишиться те, що він колись мав до великого Дзюби дуже безпосереднє відношення.

І через це я й сьогодні не можу одвернути од тебе свого погляду. І через це я тужую пригадати твоє підзабуте лицарське обличчя — і в очах мені стоять сльози.

Василь Стус

ЛИСТ В. ЧОРНОВОЛА

літична провокація". Я читав протоколи допитів, де Дзюба вигороджуючи себе, оббріхував інших. Наприклад, деякі власні вчинки при тьмом переклав на київського лікаря М. Плахотнюка, як тільки дізнався, що каґебісти запроторили того в божевільню. Після такого я вже не міг поважати Дзюбу як людину. Він став тільки ще одним застережливим прикладом того, що втрата ідейних позицій неминуче веде до втрати моральних. То ж, знаючи „кухню", де варилися теперішні Дзюбині заяви і листи, я добре бачу під словесними шатами „принципового перегляду позицій" мізерну зацьковану постать все того ж горіпашного „пустіть! . . . „Його можна зневажати, жаліти, але чи можна з ним дискутувати? Перелізши через тюремний мур на волю по хисткій драбинці, сплетеній із неправдивих свідчень, догідливих пояснень і самознищувальних заяв, Дзюба втратив право бути опонентом у рівній розмові. На котрійсь звивені Дзюбиного мозку напостійно замешкав мікромайор КГБ Кольчик (крихітний двійничок Дзюбиного слідчого), ретельно проштамповуючи перед випуском у світ Дзюбині думки.

Немає потреби аналізувати причини сьогоднішнього Дзюбиного падіння, бо воно — ніяка не сенсація. Стомившися і зневірившися на безконечному вибоїстому українському шляху, Дзюба зашкутильгав давніше, ще наприкінці 60-их! Тоді й спромігся на першу із тепер уже довшого ряду заяв, де за доброю традицією малороса хвецьнув українську еміґрацію і відмежувався від „усякого націоналізму", хто б що цим словом не називав (ніби вояки охоронного напрямку в літературі не накидали цей ярлик усьому найчеснішому в українському житті, в тому числі і самому Дзюбі). Тоді із Дзюбою ще можна було дискутувати — і ця дискусія відбулася навіть „серед снігів". Твердо і тверезо вказав Дзюбі можливу перспективу такого простування Валентин Мороз. Якщо пригадуєте, захищаючи Дзюбу від хижих нападок каґебістського „Стенчука", я також засуджував Дзюбину заяву, як спробу відмежуватися від самого себе. Були й інші такі голоси, і, здавалося, було бажання Дзюби до них прислухатися, якби його, поточеного сумнівами і втомою, не викупали в каґебістському „каталізаторі" — і не викинули потім між люди уніформованого, на всі боки „правильного" і навіть вдячного.

Ви кажете, що принципове звернення до Дзюби може ще зупинити його по-українському безоглядне занурення в комформістське багнисько. Я ж думаю, що про видатного українського критика і громадського діяча Івана Дзюбу вже без ризику помилитися можна говорити в минулому часі. Теперішній Дзюба ніколи не піднесеться над пересічним рівнем літературного поденщика. А в нашому українському безпросвітку справжній талант не спроможний гідно реалізувати себе, ідейно розброївшися, або одягнувши цурпалки колишніх переконань протези паперових правд. Зрештою, хіба не показує цього докраю примітивна літературна практика Дзюби останнього півторарічча, яку він поціновує у „Вістях з України" як якісно нову сторінку своєї творчости? Між тим важко було б визначити, чи сам Дзюба пише ті виробничі репортажі і школярсько описові огляди посередніх творів, чи, взявши прізвище Дзюби за псевдо, їх компонує літнаглядач СПУ графоман Солдатенко.

Що ж, сталося те, що сталося. Не витримавши холодного озону узгірного „ґетто", блудний син повернувся з каяттям в сопух рідної казарми — і виявилося, що великим він міг бути тільки „в гріху".

Ви гадаєте, що проаналізувавши падіння Дзюби, можна було б застерегти від багнистих манівців інших. Гай-гай . . . Яка інша історія багатша за нашу таку науку? А хосен? Адже колінкувало перед минувшими вседержителями і їх сатрапами і било себе в груди до синяків на душах не одне покоління української інтеліґенції. У 30-ті роки робилося це замітніше і театральніше, ніж колінкує Дзюба. Один . . . (?) Любченко насипався на критику, що не знайшла в його творах глибоко захованої зловорожости і заходився знаходити сам. Другий (як тепер реабілітований Епік) після суду писав заяву, де нарікав навіть на надмірний гуманізм рідної партії, яка чомусь тільки запроторила його в концтабір, а не знищила відразу, як сапного коня. Каявся навіть мужній Хвильовий, хоч і думав потім своєю ж кров'ю змити з себе це тавро раба. На тлі тієї великої масової трагедії недолугим фарсом (не ті режисери!) видається сьогодні Дзюбине неоковирне облудця. То ж чи варте воно дальшої розмови?

Може, здадуться Вам надто різкими мої слова. Адже йдеться про людину, талантом і громадською мужністю якої я колись захоплювався, знайомством з якою гордився. Але того Дзюби давно немає. Він помер в каґебівській камері десь восени 1972 року. А шукати шляхетніших висловів для іншої особи, що узурпувала Иванове ім'я і відблиск Іванової слави, у мене немає ніякого бажання, як і звертатися до такої особи приватно чи публічно. Зрештою, якщо кого із українців обходить моя думка в цій справі, не перечу проти оприлюднення цього листа.

З повагою

Ваш Вячеслав Чорновіл

Концтабір Барашево

XII КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

будуть: д-р М. Куропась й інж. Б. Федорак. Слідуватимуть звіти Ділових Комісій і устійнені їхні резолюції, що увійдуть до загальних резолюцій, які мають бути схвалені на Конґресі. Після того звітуватиме Статутова Комісія про ті зміни і доповнення, які вона запланувала для поліпшення структури Українського Конґресового Комітету Америки. В порозумінні з нею, має працювати Номінаційна Комісія, яка запропонує Конґресові новий склад керівних органів УККА на каденцію 1976-1980 років.

Після схвалених резолюцій і по відмовленні молитви наступить закриття Конґресу.

В дискусії над порядком нарад Конґресу забирали голос всі приявні члени Екзекутиви.

На денному порядку нарад Екзекутиви був ще звіт проф. Л. Добрянського про його акції в Вашінґтоні в справах „Тижня Поневолених Націй", Конґресових переслухань в справі релігійних переслідувань в Україні, в справі старань добитись ухвали Конґресу щодо оборони В. Мороза, як також в справі нарад ВАКЛ. Проф. Л. Добрянський вислав офіційне запрошення до президента Джеральда Форда до участи в XII Конґресі Українців в Америці. Він також вислав запрошення і до інших урядових чинників, як сенаторів, конґресменів та поодиноких амбасадорів прихильних нам держав.

Д-р А. Жуковський подав звідомлення з праці очолюваної ним Комісії розгляду українського зорганізованого життя. На закінчення свого звідомлення він подав рекомендації для Конґресу.

На Президії Екзекутиви відчитано листа від Головної Управи ООЧСУ, в якому повідомлено, що ООЧСУ відкликує свого представника проф. І. Вовчука із Політичної Ради.

По короткій дискусії Президія Екзекутиви, згідно зі статутом, прийняла до відома заяву ООЧСУ. Екзекутива в дальшому рішила піти на зустріч побажанню професора І. Вовчука та скликати наради Політичної Ради ще перед XII Конґресом.

Широко продискутовано проєкт змін в статуті, які виробила Статутова Комісія і їх надіслала до всіх складових центральних організацій, щоби засягнути їхньої опінії про ті зміни, які вона пропонує. Екзекутива рішила вислати в тій справі окремого листа до всіх крайових організацій, які входять в систему УККА. На Президії Екзекутиви дискутовано справи, які останньо виникли в співпраці СКВУ-УККА.

Нарадами Президії Екзекутиви проводив Й. Лисогір, секретарював І. Білинський, а пленарними нарадами Екзекутиви проводив о. шамб. М. Харина, а секретарював Б. Казаніський.

Понад 1,200 осіб

(Закінчення зі стор. 1-ої)

грашею займалися Ольга Осередчук і Леся Назарук.

Як у попередніх роках, так і цього року з нагоди Союзового Дня, УНСоюз знову уфундував для 35 дітей забезпечення по 1,000 дол., заплативши за них однорічну членську вкладку. Тією акцією керував обласний організатор Василь Оріховський.

По мистецькій програмі відбулася забава при звуках оркестри „Вишивки" під керівництвом Б. Хомута.

Буфет був в заряді пань Галини Гаврилюк і М. Островської та дружин відділових урядовців Окружного Комітету з Джерзі Сиframework.

ЦІЄЇ НЕДІЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

зу; молитва і закриття. Майстром церемонії буде п-і Анна Гарас, головна радна УНСоюзу і член Жіночої Комісії.

В суботу увечорі, в авдиторії павільйону „Веселка", відбудеться мистецько-розважова програма з участю відомих молодих мистців, сопрано Анни Чорнодольської і піяніста Томи Гринькова. Після мистецької програми відбудеться забава під звуки популярного квартету „Рушничок" з Монтреалю, під час якої відбудеться вибір „Міс Союзівки" на 1977-ий рік. Спеціяльне жюрі вибере кралю і дві князівни та проголосить вислід цього 22-го з черги контесту біля півночі. Уліта Ольшанівська, „Міс Союзівка 1976", передасть свою корону новообраній кралі. Майстром церемонії під час цілого вечора буде маестро Володимир Гентіш.

Для зацікавлених спортом, в суботу і неділю, в ранніх і пополудневих годинах, на кортах Союзівки відбуватимуться тенісові змагання в рамках 8-го з черги річного турніру в групах чоловіків і сеньйорів за нагороди УНСоюзу, що його влаштовують Зенон Снилик і Юрій Савчак. Фінал турніру відбудеться в неділю по полудні, після відкриття пам'ятника Лесі Українки.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ МУСІЙ, членка УНС Відд. ч. 277 Т-ва св. Івана в Гартфорд, Конн., померла 29 червня 1976 р. Покійна народилася в Толмачі, Україна. Стала членкою УНС в 1959 р. Полишила в смутку дочку Уляну з чоловіком Володимиром, внуків Марка і Володимира і сестру Зіман в Україні. Похорон відбувся 1-го липня 1976 на цвинтарі Гластонбури, Конн.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ФРЕНСІС РОМАНОВИЧ, членка УНС Відд. ч. 241 Т-ва ім. Івана Франка в Вонсокет, Р. А., померла 22 липня 1976 р. Покійна народилася в Бокі Малі, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1926 р. Полишила в смутку Стефана, Анну, Марію і Валтера. Похорон відбувся 26 липня 1976 на цвинтарі свв. Петра і Павла в Блекстон, Масс.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ЙОСИФ ПАРАЩУК, член УНС Відд. ч. 200 Т-ва Вільна Україна в Озон Парку, помер 8-го червня 1976 р. на 82-му році життя. Покійний народився в селі Ліщинів, повіт Теребовля. Став членом УНСоюзу в 1934 році. Полишив в смутку сина Івана і невістку Анну, чотири внуки і два правнуки та чотири сестри на Україні. Похорон відбувся 11-го червня 1976 р. на Ст. Чарлс цвинтарі Лонґайленді в Озон Парку
Вічна Йому Пам'ять!
Іван Пригода, секр. Від.

АННА КОЦАН, членка УНС Відд. ч. 72 Т-ва ім. Івана Франка в Тайтусвіл, Пен., померла 31 травня 1976 р на 86-му році життя. Покійна народилася в Комарні, Зах. Україна. Полишила в смутку сина Иосифа, сім внуків і п'ять правнуків. Похорон відбувся 3-го червня на цвинтарі Ст. Катерінс в Тайтусвіл, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Кароліна Курах, секр. Від.

ЮЛІЯ БЕГЕН, членка УНС Відд. ч. 72 Т-ва ім. Івана Франка в Тайтусвіл, Па, померла 22 червня 1976 р. на 81-му році життя. Полишила в смутку дочок Марію і Анну, сина Михайла, чотири внуки і одну правнучку. Похорон відбувся 25 червня на цвинтарі Ст. Катерінс в Тайтусвіл, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Кароліна Курах, секр. Від.

МИХАЙЛО ГНАТІВ, член УНС Відд. ч. 123 Т-ва св. Марії в Скрентоні, помер 28 липня 1976 р. на 80-му році життя. Покійний народився в селі Різдвяні, пов. Рогатин. Став членом УНС в 1915 р. Полишив в смутку дружину Гелину, двох синів і одну дочку та 4 внуків. Похорон відбувся 31 серпня на цвинтарі Абінґтон Гіллс в Скрентон, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Іван Голик, секр. Від.

ФЕДУНЯ КОРІНОВСЬКА, членка УНС Відд. ч. 11 Т-ва св. Михаїла Джонстави, Па., померла 17 серпня 1976 на 83-му році життя. Покійна народилася в Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1934 р. Полишила в смутку чотирьох синів і три дочки. Похорон відбувся 20 серпня 1976 на цвинтарі св. Володимира в Джонстави, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

Проф. **ВОЛОДИМИР ЯЦИКЕВИЧ**, член УНС Відд. ч. 15 Т-ва „Україна" в Вашінґтоні, Д.К., помер 8-го серпня 1976 р. на 79-му році життя. Покійний народився в Росільній, пов. Богородчани, Україна. Став членом УНСоюзу в 1949 році. Полишив в смутку дружину Віру, сина Олега з дружиною Сонею, дочку Тамару, братову Марію з дітьми та ближчу і дальшу родину в Америці. Похорон відбувся 12-го серпня 1976 р. на цвинтарі Моунт Олівет в Вашінґтоні, Д. К.
Вічна Йому Пам'ять!
Остап Зинюк, секр. Від.

АННА ТУРЧИН, членка УНС Відд. ч 276 Т-ва св. Николая в Ембрідже, Па., померла 13 серпня 1976 р. на 48-му році життя. Покійна народилася в Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1972 році. Полишила в смутку чоловіка Миколу, дітей Ґералда, Ігоря і Дарію, та 3-ох внуків. Похорон відбувся 16 серпня на цвинтарі свв. Петра і Павла в Економ Борoв, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Степан Іваницький, секр. Від.

СТЕФАНІЯ ЯРЕМИШИН, членка УНС Відд. ч. 266 Т-ва ім. Івана Франка в Амстердам, Ню Йорк, померла 11-го серпня 1976 р. на 78-му році життя. Покійна народилася в Магдалівці, Скалат, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1949 році. Полишила в смутку кузинів.
Похорон відбувся 13-го серпня 1976 на цвинтарі св. Отця Миколая в Амстердамі, Ню Йорк.
Вічна Їй Пам'ять!
Василь Труфин, секр. Від.

ВАРВАРА КЛАПКО, членка УНС Відд. ч. 170, померла 16 серпня 1976 р. на 82-му році життя. Покійна народилася в Лестчин. Стала членкою УНСоюзу в 1924 році. Полишила в смутку двох синів і дочку. Похорон відбувся 19 серпня 1976 на цвинтарі Нейм в Джерзі Ситі, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

СЕРАФИНА МЕЗЕРНИЦЬКА, членка УНС Відд. ч. 336 Т-ва Сокіл в Клівленді, померла 30 липня 1976 р. Покійна народилася в Новгород Правгородска, Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1958 році. Полишила в смутку сина Юрка і внучку Ксеню. Похорон відбувся 2-го серпня на цвинтарі св. Теодосія в Клівленді, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
Григорій Кісіль, секр. Від.

СТЕФА ГАХ, член УНСоюзу Відд. ч. 407 в Торонто, помер 4-го червня 1976 р. на 61-му році життя. Покійний народився в Манітоба, Канада. Став членом УНСоюзу в 1965 році. Полишив в смутку маму Марію і сестру Гетруду. Похорон відбувся 7-го червня 1976 на цвинтарі Моунт Гопе в Торонто.
Вічна Йому Пам'ять!
Василь Шаран, секр. Від.

ІВАН БІЛОУС, член УНСоюзу Відд. ч. 292 Т-ва св. Івана Хрестителя в Детройті, Міч., помер 17 серпня 1976 р. на 84-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в 1950 році. Полишив в смутку дружину Софію і 2 сестри в Україні Параню й Анну. Похорон відбувся 21-го серпня на цвинтарі Голи Крос в Акрон, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Петро Федик, секр. Від.